

சித்ரமுத்துப்

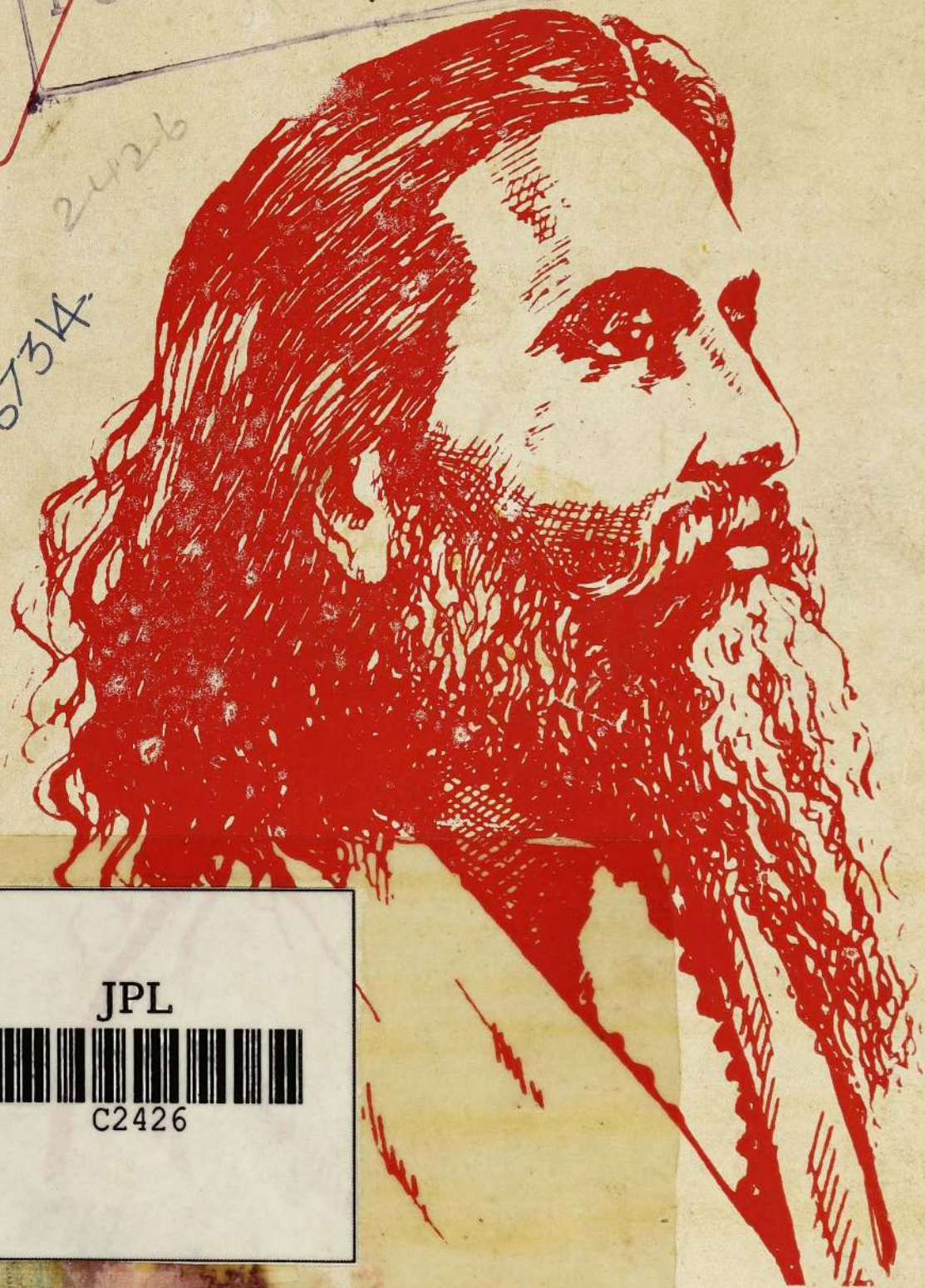
பிள்ளைக்கல்

13

PUBLIC

2426

8734

JPL

C2426

சுவநேயச்செவ்வரே!

உணர்வுடலம் விடுவதன்முன்
உமது உணர்வம வடிவு அறிவெனக் கே
ந்நது ஆணநகு மாயிடும். அதுவே கா
ண வனது சீ ஆகா கழியா கிடுககும்
உயாயம். சூகற்கு ஆகா அந்ந
ம் அந்நொளி மாகா விண் கிடுகையு
ம் முன் னீண் ஆக வ மாமது வேண்
டு கவ்.

சீ மிள் உளக்க வினயம் பொ
ருள் உணர்ந்நது கருந்நயம் பேடு
கி வி யாடும். சமம்.

உமது மகவாடி
அடி யார்க கடியன்
ச. காரிக் கிடுகே.

22

செய்தி

செய்தி

செய்தி

செய்தி

செய்தி

செய்தி

செய்தி

செய்தி

செய்தி

செய்தி

செய்தி

செய்தி

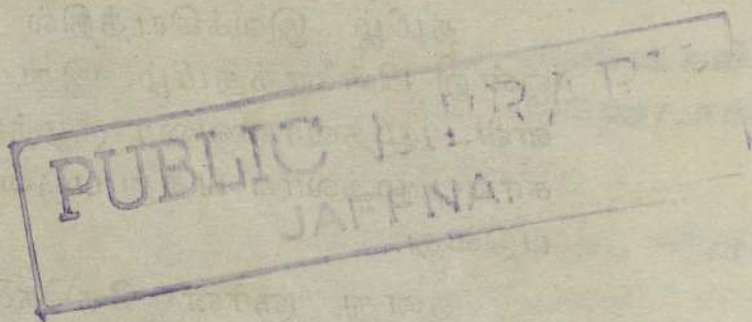
செய்தி

0 4
* 9 1

அருளொளி வெளியீடு: 4

சித்ரமுத்துப் பிள்ளைக்கவி

ஆசிரியர்

கவிமணி கிருஷ்ணதாசன்

பதிப்பாசிரியர்

அருள் திரு கார்த்திகேசு சுவாமிகள்

தேசிய நூலகப் பிரிவு

மாநகர நூலக சேவை

யாழ்ப்பாணம்

அருளொளிப் பதிப்பகம்

31/21, டோசன் வீதி,

கொழும்பு - 2.

பதிப்புரை

தமிழ் இலக்கியத்தில் பிரபந்த வகையில் ஒன்று பிள்ளைத்தமிழ். இது கடவுள் - குரு - வள்ளள் - முதலானவரை குழந்தை யாகக் கொண்டு காப்பு முதலாக பத்து பருவங்களமைத்து பாடப்படுவது.

தனது ஞான தேசிகளை குழந்தை யாகக் கொண்டு இந்த ஆண்பாற் பிள்ளைத் தமிழை அமைத்துள்ளார் கவிமணி கிருஷ்ணதாசன்.

உத்தமர்கள் போற்றும் உயர் ஞான தேசிகளும் தவத்திரு சித்ரமுத்தடிகள் கருதுவார்க்காற்ற எளியனாகி, உள்குவார் உள்ளத்து ஒளியாகிக், கவிமணியின் செந்தமிழில் பிள்ளையாகித் - வழ்கிரார்.

தவத்திரு அடிகளாரை தன்னுள் குடியிருத்தி அவருடைய மறைத் தோற்றத்தில் மெய்மறந்த ஒருவரால் அன்றி பிறிதொருவரால் இத்தகைப் பிரபந்தம் ஆக்குதல் அரிது.

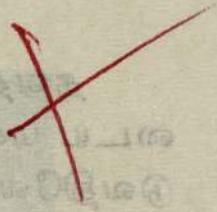
இதனை தவத்திரு சித்ரமுத்தடிகளாரால் தொடக்கி வைக்கப்பட்ட அருளொளி இயக்கத்தின் இருபத்தி ஐந்தாவது ஆண்டு வெள்ளி விழாவின் போது வெளியிடுவது மகிழ்விற்குரிய தொன்று.

இந்நூலைப் படைத்தோரும் படித்தோரும் குருபிரானின் இன்னருளிற்குப்பாத்திரனாவார்கள் என்பது எமது நம்பிக்கை.

ச. கார்த்திகேசு

2003

என் கடன்

“தவத்திரு சித்ரமுத்து அடிகளார் மீது, பிள்ளைக் கவி நூல் ஒன்று பாடுங்கள்” என்று கேட்டுக் கொண்டார் தமிழ்ச் சீலர் திரு. மா. செ- மாயதேவன்.

‘பாடலாம்’ என்று பாடினேன். பிள்ளைக் கவியை, ‘பிள்ளைப் பிரபந்தம்’, ‘பிள்ளைத் தமிழ்’ என்றும் வழங்கலாம்.

காப்பு, செங்கீரை, தால், சப்பாணி, முத்தம், வாராணை என்ற வருகை, அம்புலி, சிறு பறை, சிற்றில், சிறுதேர்” எனும் பத்து உறுப்புக்களைக் கொண்டது இந் நூல். இதனை அருள் சுரந்து பாடியுள்ளேன்.

இப் பிள்ளைக் கவி, தொன்னூல் மொழிகளைத் தெரிந்து தொடுக்குங் கவியாகும். இது ஆண்பாற் பிள்ளைக் கவி.

ஆண்பாற் பிள்ளைக் கவி - மரபின்படி கவி விருத்தத் தான் முடிவது. இந் நூலில் அப்படியின்றிக் கலவையைக் கையாண்டுள்ளேன். காலத்தான் செய்துள்ள ஒரு புதுமை இது!

ஏதோ பாடி யுற்றேன்! நான் முற்றும் படித்த முது தமிழ்ப் பெரும் புலவனல்லன். அருள் சுரந்து பாடுவேன், அவ்வளவுதான்!

நான் எப்போதும் இலக்கணத்துக் கடிமையானதில்லை. இலக்கணத்தைத்தான் எனக்கு அடிமையாக்கிக் கொள்வேன். இதிலிலுள்ள சில கவிகளில் இலக்கணக் குறுக்கீட்டு முடக்கடியையும், அதை அழுக்கித் தள்ளி ஏறி மிதித்து விழுந்து, கவிதைகளை இயக்கிச் செல்வதையும் பார்க்கலாம்.

24266.c

87314C

2/3

தவத்திரு சித்ரமுத்து அடிகளார் ஒரு உயர் பண்பு
டைய மகான். அவரைப் பிள்ளைத் தலைவராக வைத்துப்பா
டுவதிலே தனி மகிழ்ச்சி கொள்கிறேன் நான்.

முற்றுந்துறந்த முனிபுங்க வராகிய தவத்திரு சித்ரமுத்
அடிகளார் உயர்ந்த வள்ளலாருங் கூட! எனவே அவரைப்
பாட்டுடைத்தலைவராக வைத்து இப்பிள்ளைப் பிரபந்தத்தை
பாடியுள்ளேன் என்றால் என்போல்வார் ஏது சொல்ல
வியலும்?

பக்தர் குழாத்தினர்க்குப் பெரும் விருந்தாயிருக்க இந்
நூலைப் படைத்துள்ளேன். அது என் கடன். இதனை இனிப்
பயன்படுத்துதல் உங்கள் கடன். இந் நூலுக்கு உயரிய சிறப்
புரை வழங்கியுள்ள புலவர் பெருமக்களுக்கு நன்றி கூறுத
லும் என் கடனாம்.

கிருஷ்ணதாசன்

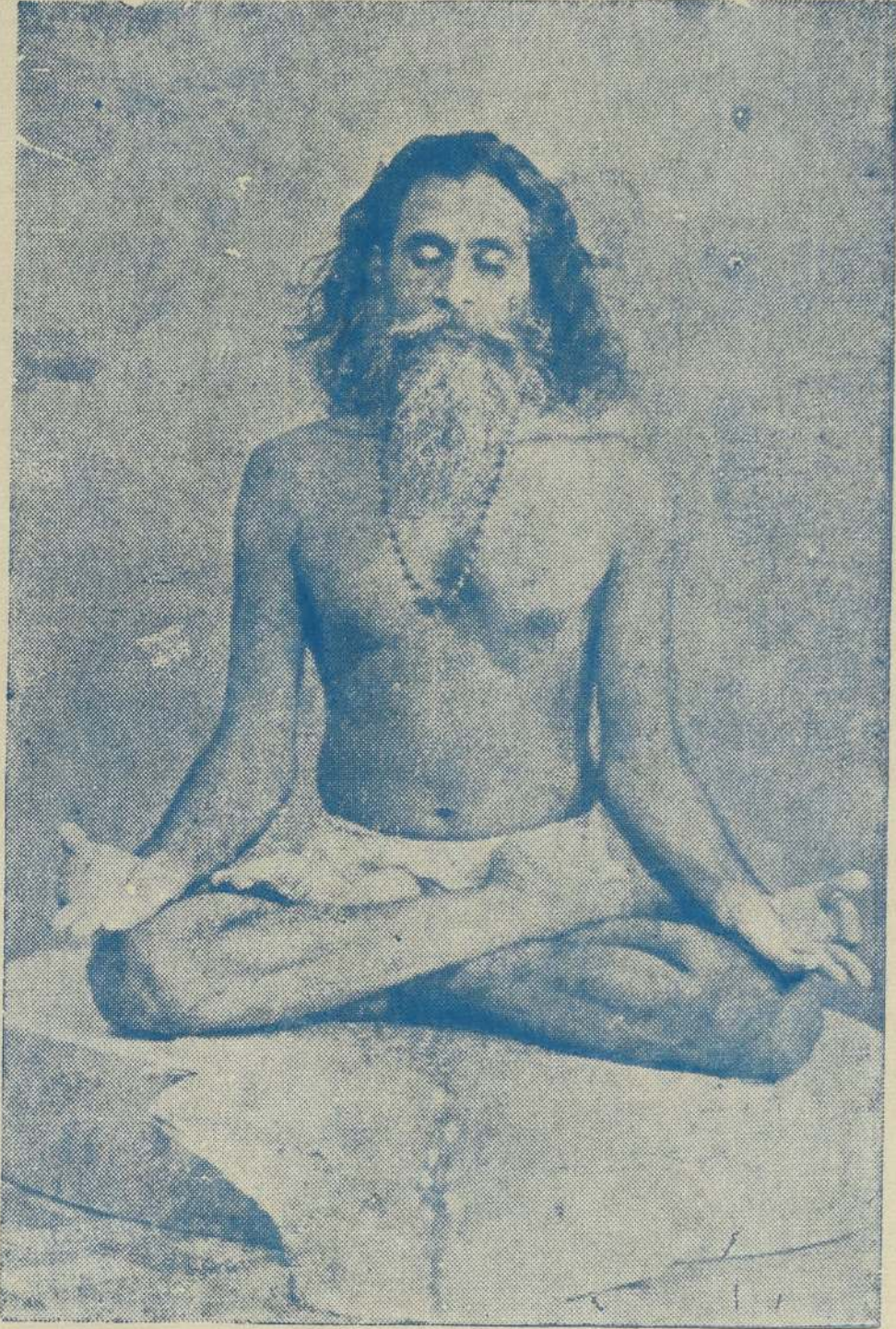
தைப்பிங்,
மலேசியா.

13-6-1962

Handwritten vertical text on the left margin.

Handwritten vertical text on the bottom left margin.

தவத்திரு. சித்ரமுத்தடிகள்

தேசிய நூலகப் பிரிவு
மாநகர நூலக சேவை
யாழ்ப்பாணம்.

87314

சிறப்புப்பாயிரம்

முன்னாள் தமிழகம், சத்தி ஆசிரியர்,
சொல்லாட்சி மேதை - அறிஞர் சு. நாராயணன்
அவர்கள் அளித்தது.

“பாயிரம் அல்லது பனுவல் இன்றே,” என்பது நூல்
இலக்கணச் சூத்திரம்,

நூலின் உள்ளே உள்ள செய்தியையும் நூலை இயற்றிய
ஆசிரியரையும் பற்றிய விளக்க உரை பாயிரம் என்பது.

ஒரு நூலுக்குப் பாயிரம் வழங்கத் தகுதி உடையவர்
மூவர்:-

- (1) நூலை இயற்றியவர்தம் ஆசிரியர்;
- (2) நூலாசிரியரொடு சேர்ந்து படித்தவர்;
- (3) நூலை இயற்றிய ஆசிரியர்.

கவிஞர் கிருஷ்ணதாசர் எனும் பண்டித ஆறுமுகம் மகா
கவி சுப்பிரதீப ஆசாரியாரின் கொள்ளுப் பேரர். இவர் ஒரு
காலத்தில் என்மாணவருள் ஒருவராக இருந்தமை உண்மை.

குவாலாலும்பூர்த் தமிழ் நேசன் பத்திரிகையில்
நானும் பைரோஜி ஸ்ரீநி. நாராயணனும் சுயேச்சையாக
நடத்திய கதை வகுப்பில் மேதை எழுத்தாளராகத் தேறி
யவர்.

இவரை நேரிற் பாராத நான், இவரின் எழுத்துப்
போக்கைக் கொண்டு, இவரை உயர்ந்த கவியாகக் கருதி
னேன். பிறகு இவரை நேரிற்கண்டு பழகும் பேறு கிட்டிற்று.

கவிமணி கிருஷ்ணதாசரின் திறமையில், புலமையில்,
அன்றும் இன்றும் — எனக்குப் பொருமை உண்டு.

இங்கு நீங்கள் பாடப் போகிற — கவிகளைப் படிக்கப்படாது — வாய்விட்டு, மனம்விட்டுக், குரல்விட்டு, ஈடுபட்டு, அனுபவித்துத் தாளமிட்டு, ராகங் கூட்டிப் பாடவேண்டும் — இங்கு நீங்கள் பாடி மகிழ்ப் போகிற தொண்ணூறு பாட்டுக்களிலும் என்ன குறை உள்ளன வென்று முதலிற் பாருங்கள். நான் அப்படித்தான் பார்ப்பேன் — பார்த்தேன். குறைகளை மீறி நயஞ்சொட்டுமாலால், 'அது பாட்டு', 'அது கவி' என்று கொள்ளலாம்.

குறை:-

- (1) புராணங்களில் வரும் செய்திகள் நிறையக் குறிக்கப் பெறுகின்றன.
- (2) நூலுக்கு உரிய தலைவரை — சித்ரமுத்து அடிகளை — மிகைபடப் புகழ்ந்திருக்கிறது.
- (8) சில இடங்களில் சொற்கள் மறுபடி மறுபடி ஒரே மாதிரிக் கருத்துரைக்க வருகின்றன.
- (4) அரிய இலக்கண மரபுகள் அடிக்கடி வருகின்றன.

குறைகளை நான்கு பிரிவாகப் பார்த்தேன்.

இந்தக் குறைகள் அனைத்தும் கம்பனில், திருக்குறளில், ஐவகசிந்தாமணியில் — தமிழ் உயர் மரபு இலக்கியங்களனைத்திலும் — பெருவாரியாகக் காணப்பெறுகின்றன.

நினை:-

- (1) கவிநயம் வரிக்கு வரி பொங்குகிறது.
- (2) ஓசை, சந்தம், தாளம், வண்ணம், தூக்கு முதலியன நிறைந்து, விம்மி நிற்கின்றன.
- (3) பூக்கள், ஆபரணங்கள் - முதலிய குறித்த இலக்கிய, இலக்கணங்கள் புது மெருகில், பழம் பெருந் தங்கப் பிழம்பாகக் காண்கின்றன.
- (4) பாக்களின் உயர்வு ஒரே தரமாக நிற்பதோடு, மேலேயும் செல்கின்றன.
- (5) கம்பன் (ராமாயணம்) புலவர் குழந்தை (இராவண காவியம்) போன்றாரை இடையறாமல்

நினைப்பூட்டும் நாவன்மை, இசை வன்மை, தாளவன்மை, தொன்மை இலக்கிய இலக்கணப் புலமை வன்மை திகைப்பூட்டும் எண்ணம் அமைந்துள்ளன!

இந்தப் பாக்களில் ஒன்று பாடினாலே இந்த உதரோக்கரைக் காலத்தில் எவனும் “கவி” ஆகலாம்.

“நேரின மணியை நிரல்பட நாத்தாங்கு” ஓரினப் பொருளாகிய சித்ரமுத்து அடிகளை அதி அற்புதக் கவிமணிகளிற் பதித்துக் கற்றூர் மனத்தில் களிநடம் புரியுமாறு செய்வித்த உயர்கவிஞர் கவிமணி கிருஷ்ணதாசரை நாம் நாடோறும் வாயாரப் பாடிப் போற்றுவோமாக.

மொட்டை வசனங்களை வரிவரியாக அடுக்கிப் பொருளின்றி, இலக்கண மின்றி, எழுத்தறிவுகூட இன்றிப் பத்திராதிபதிகளும் படாதிபதிகளும் சினிமாப் பாச்சொல்லி அதிபதிகளும் - இந்தியா, இலங்கை, மலாயா, சிங்கை எங்குமே! இமிட்டேஷன் கவிகளாகப் பேர் போடுகிற கவிநய மறியா இக்காலத்தில் கம்பன்பரம்பரையில் கவி பாடுகிற கவிமணி கிருஷ்ணதாசர் தோட்டப்புறத்தில், குடத்துள் விளக்காக வேண்டிய பணமும் வசதியும் இல்லாமல் வாடுவது அறக்கொடிய நிலையாகும்.

தமிழுலகில் கவிதைகளை மாற்றுரைத்துத் தரம் மதிப்பதில் வல்லமையுள்ள கோஷ்டி ஒன்று முன்பு இருந்தது. இக் கோஷ்டியின் தலைவர் ரசிகமணி டி. கே. சிதம்பரநாத முதலியார். இவர்காலமாகிய பிறகு தமிழுலகில் கவி மாற்றறியவல்லார் அறவேயில்லை போல் தோன்றுகிறது!

தச்சுருங் கொற்றரும் தங்கத்தை மாற்றுரைக்க முடியுமா?

பி. ஸ்ரீ. ஆச்சார்யா, சா. கணேசன், அ. ஸ்ரீநிவாச ராகவன் போல்வார் என்கிருக்கிறார்களோ, தெரியவில்லை!

“தமிழ் நாட்டை” மூடநம்பிக்கையுடன் காப்பியடிக் கிறமலாயாவில், ரசிகமணி டி. கே. சிதம்பரநாதரே சுவைத்துப் பாடக் கூடிய-உயர்ந்த கவிநூலைச் சித்ரமுத்துக்

களாகச் சித்ரமுத்து அடிகளைப் பிள்ளைத் தலைவராக வைத்துத் தித்திக்கப்பாடியிருப்பது மலைத்திருநாட்டுக்குத் தனிச் சிறப்பு!

இந்த அழகிய இலக்கியப் பாநூலை இயற்றியருளிய கவிமணி சிருஷ்ணதாசருக்குக் கவி ரசிகர்கள் சிறப்புச் செய்வர்.

கவிநயம் உணர எனக்குத் தெரியும் என்பதனால் என் சிறப்புரை கேட்டார் கவிமணி. மற்றைப்படி இப்படிச் சிறப்புறப் பாட நான் வல்லேனல்லேன். இவ்வளவு ஆழ்ந்த தமிழறிவு எனக்கு இல்லை!

இது — சித்ரமுத்துப் பா

இது — கவிதை

பாவிமனிதர்களை கடைத்தேற்ற மகான்கள் வருவார்கள்.

தமிழ்ப் பாப் பாவினைக் கடைத்தேற்றச் சித்ரமுத்து அடிகள் தோன்றியுள்ளார்.

சித்ரமுத்தர்தம் சித்ரமுத்தராய்க் கவியழகர் — கவிமணி சிருஷ்ணதாசர் இந்தச் சித்ரமுத்துத் தமிழ்க் கவிநூலை ஆக்கியிருக்கிறார்.

விஷயந் தெரிந்த தமிழர்கள் இந் நூலை வாங்கிப் பாடிப் பெரும் பயன் எய்துவர். இது குறுகத் தறித்த தமிழ் இலக்கிய மரபுக் கையேடு.

சிறப்புப் பாயிரம் இப்படி எழுதப்படாது.

அழகுறப் பாட வேண்டும்.

அடுத்த பதிப்பில் அதைச் செய்வேன் — ரசிகர், கடவுள் துணையால்; ஸ்ரீ தட்சணாமூர்த்தி திருவருளால்; ஸ்ரீ சித்ரமுத்து அடிகள் செவ்வியால்.

சு. நாராயணன்

உ

சிவமயம்

சித்ரமுத்துப் பிள்ளைக்கவி

1 காப்புப் பருவம்

விநாயகர்

வெண்பா

பத்திப் பெருக்கால் பாடும் பாவியற்றப்
புத்தி புகட்டிப் புரிந்தே — சித்திவி
நாயகனே தில்லை நாதன் திருமகனே
தாயகனே துணையைத் தா.

1

மலைமகள்

ஆசிரியப்பா

மஞ்சபடு சப்பையென மருவுநுண் ணிடையில்மணி
மேகலை பிறங்க எழிலார்
மரசுதம தாணியொடு வான்மீ னெனத்தரள
மாலையுயர் மார்பு திகழக்
கொஞ்சபரி புரமினிய செம்பொற் சிலம்புகழல்
குரவையட வானி லுலவு
குளிரினம் பிறைநுதலில் வைடுரி யச்சுகை
குலவநற் பணிக ளுடனே

விஞ்சுவை ரத்திலுயர் குண்டலம் வார்செவிகள்
 மீதிரவி போலு மசைய
 விறல்மேவு மலையில்வரு விமலைபார் வதியன்னை
 விழையுமுயர் அழகன் குளம்
 நெஞ்சமகிழ் வாகவளர் நீதகனி யூறல்மொழி
 நீடுதவு சித்ர முத்தை
 நேயமுட னருகமர்ந் தினியநல் லமுதாட்டி
 நித்தமினி தேபு ரக்க.

திருமகள்

தரங்கசக் கரமதனில் வருசலசை தண்டுழாய்
 மாலையணி தாமோ தரன்
 தனதரிய மார்பினுந் தண்குவளை மலரினுந்
 தங்கிவளர் தேவி முன்னாள்
 புரங்கனொரு மூன்றையும் பொடிபட வெரித்திடும்
 புங்கவன் யோக மழியப்
 பொருதுமத வேளைமுன் னீய்ந்தபொன் னேயரிய
 புனிதமார் ஞான முதல்வி
 கரங்களீ ராறுசிர மாறுகற் றோர்கள்புகழ்
 கனிமொழிக் குதலை யழகால்
 கருதுகமழ் மலரனைய பாதவெமை யாளவரு
 கருணாக ரன்கருணை வாழ்
 துரங்கமிகு மாணங் குடிப்பதி பிறந்தவெந்
 துரைசித்ர முத்து தம்மைத்
 துடியிடைத் தோகைக் கருப்பாயி தந்தநல்
 துணையெனக் கொள்ள லினிதே.

நாமகள்

வெள்ளிநே ரிதழைவி ரித்தினிய தேறல்தனை
 வீசியறு காற்கு நாளும்
 விருந்தோம்பு சலசமிசை வீற்றிருந் திடுமமலை
 விரிஞ்சனின் தாலு தனிலே

துள்ளினின் றெருசருதி சொல்லிவளர் கின்றநல்
 தோகைஎல் லோர்க்கு மினிய
 தோமிலா ஞானவா ரிதியென விளங்கிடுஞ்
 சுகிர்தப்ர காச வல்லி
 அள்ளிவா னவர்தமக் கமிர்தமது பாலிக்கும்
 அரிமருகி அன்னை வாணி
 அனுதினமு மடியர்புகழ் அறுமுகனி னியதமிழ்
 அடிபணிந் தேத்தி மகிழ்
 புள்ளிமயி லூருமுய ரழகன் குளத்துவளர்
 புகழ்தனுக் கோடி பிரியாள்
 போதமுறு மாதரசி யாங்கருப் பாயிபுகழ்
 பொன்றாது நன்று காக்க.

4

வைரவன்

அய்ந்தான னம்நமக் குண்டைந்து தொழிலுமென
 ஆஞ்சைவழி யேந டக்கும்
 அய்யமிலை நாமரன் பாதம் பணிந்திடுவ
 தாகா தெனக் கருதிடும்
 சந்தார் தடம்புயப் போதனொரு சிரமதைத்
 தான்தரித் தமர ரேத்தச்
 சலனமறு ஞமளியூர்ந் தினியதே னொழுகுசெந்
 தமிழ்கெழுஞ் சித்ர முத்தன்
 நந்தா வளம்எலாம் நாடுமழ கன்குளம்
 ஞானதவ யோக குருவை
 நாயகன் வானமிர்த மனையதுவர் வாய்க்குதலை
 நடமிடுந் தவயோ கியை
 வந்தா தரம்புரிந் தேகாக்க வரதஜய
 வடுகனின தடிபோற் றினோம்
 வயிரவா கார்வாசி மீதேறி வருமரிய
 வன்மைமிகு காரி யரசே.

5

வீரபத்திரர்

முண்டகம லர்க்கணுறை வேதனருள் மக்களுள்
 மிகுதவ மியற்றி மதியை
 முடிமிலைச் சியபரமன் அருள்வரத் தான்முன்று
 உலகமுந் தமதாக்கி முன்
 கொண்டகப் பிரமமாய்க் குலவுசிறு விதிமுடி
 குறைத்தமரர் வேண்ட வன்பால்
 கொச்சைமுடி யீந்துபத் திரையினொடு குலவுமுக்
 கண்ணுடைக் கடவு ளேசீர்
 மண்டலத் தவர்கள்துதி வரதகுரு வாயமரர்
 வாழ்வுதவ வந்த ஜோதி
 மாட்சிமிகு கனியமுத முறுதுவர் வாய்மதலை
 மொழிசித்ர முத்த டிகளை
 வண்டமர் புரிந்துமலர் மீதிலிசை பாடிடும்
 வளமருவு மலையா சியம்
 வந்தவெம் மெய்ப்புலமை வாழ்வகை செய்திடும்
 வரையமலை யருமை மகனே.

6

அய்யனார்

வெய்யவச முகிவிபுதர் கோன்மனைவி தன்னையே
 விரும்புதன் முன்ன வர்க்காய்
 வேண்டியுயர் சசிகரம் பற்றவலி தேவல்புரி
 வீரமா காளனைக் கொண்
 டுய்யவழி யறியாத அவள்கரத் தொளிர்குருதி
 ஒழுகிநில மீதி லோட
 ஒளிதிகழ் கட்கத்தி னாற்குறைத் தும்பர்தம்
 உளமகிழ்ந் தினிது போற்றத்
 துய்யதண் டாயுதந் தனையேந்தி வளருமெய்த்
 தோமிலா னந்த யோகி
 துரியங் கடந்தபர மேசர்துள வோன்தந்த
 சுதனுனைத் தொழுத னம்யாம்

செய்யவுயர் புலமைநனி செப்புமழ கன்குளச்
 சித்ரமுத் துச்சாமி தஞ்
 சிந்தைகுளி ரருளொளிச் சீர்பணி சிறக்கவா
 தேசமிகு சாத்த வரசே.

7

நான்முகன்

மண்டுநற வால்முகை யவிழ்க்குமுண் டகமேறி
 மதுரநான் மறைக ளோதி
 மன்னுயி ரெலாந்தந்த மண்பொதுத் தந்தகலை
 மாமகள் விரும்பு வரதா
 தண்டுகர கங்கரம் கொண்டுறை சதானந்த
 தத்துவா தீத முதல்வா
 தண்மதி புனைந்தபர மேசனுயர் விழிதனில்
 தானுதித் தோங்கு மமலன்
 ஞெண்டுமவி தைப்பிங் நகர்ப்பதியி லாடியெஞ்
 ஞான்றுமுறை கின்ற பொருளாய்
 ஞாலமுறு கனிதேன் கலந்தாறு மதுரமொழி
 ஞானியாம் சித்ர முத்தை
 விண்டுதரு நான்முகக் கடவுளே விபுதர்தொழ
 விரைந்துநீ யேபு ரக்க
 வேண்டுமடி யேம்வினைகள் வேரற வவன்பதம்
 விரும்பிநின் றேத்த வினிதே.

8

ஆம்பல்முகை யவிழவரு காலகுடைந் தினிதேறல்
 ஆர்வமுட னுண்டு பாட
 அணிமலைக ளழகுபுரி அருமைமலை யாசியத்
 தம்மையே சோதி வடிவே
 காம்புறள் தோழிவளர் கங்கைகம லாசனிகை
 கூப்புவுயர் கனக வரையில்
 கருதமரர் மலர்தரக் கழறுமரு ளொளிமன்றக்
 கருணைப்ர காச முதல்வா
 பூம்புனலி லாட்டிநற் பொட்டிட்டு மணிகள்புனை
 பொற்சிலம் பரிய மலரைப்
 பொருதுகழல் பூட்டியெம் பெருமாட்டி தன்குயப்
 பேரமுதை யன்பு பொங்கத்
 தேம்புகனி யூறுமழ கன்குளத் தேசிகா
 செங்கீரை யாடி யருளே
 தேசுமலி சித்ரமுத் தேவெமது பவமறச்
 செங்கீரை யாடி யருளே.

9

எண்ணிலா துயரண்ட கோடிக ளெலாம்வயிற்
 றெழில்பெற விருத்தி யீன்ற
 எங்கள்பெரு மாட்டிவள ரிமையவெற் பிறைமகிழ்ந்
 தேத்தமக ளான வம்மை
 விண்ணிலா தவனமரர் வேண்டிநனி போற்றவாழ்
 விமலைதரு ஞான குருவே
 வேதசுத னேகுமுத விதழிலமு தொழுகவெரி
 விழைமலர்த் தொட்டி லேறி
 வெண்ணிலா வீசுமெழில் மாமணிவி தானனிழல்
 வித்தக ரெலாம் அமுதினை
 விழைவோடு ஊட்டவுண் டாடுபர மானந்த
 வெள்ளமே அரிய சோதித்
 தண்ணிலவு தகதகெனும் அழகன் குளத்தவா
 செங்கீரை யாடி யருளே
 தனையரெம் வினையறச் சித்ரமுத் தேசாமி
 செங்கீரை யாடி யருளே.

10

கண்டுமுக் கணியமுத மூறுசெங் காவியிதழ்
 கவிநநகை யளிக்க வரிய
 கதிர்மதியை மானுமுயர் வச்சிரக் குழைகள்நனி
 கன்னங்கள் மீது திகழப்
 பண்டுபா லாழிபடு தளரமணி யின்வடம்
 பதிந் தகல மீதுபுரளப்
 பரிதிகிகர் பொற்சிலம் பிருபாத மலர்களில்
 பதிந்து பண் பாடவறுகால்
 வண்டுநற ஷண்டுமகிழ் நீபமணி மாதவா
 வந்திக்க வந்த ஒளியே
 வண்டமிழ்க் கவிவலா ரண்டுமழ கன்குளம்
 வந்துவள ரமல குருவே
 தொண்டுகொண் டடியர்புகழ் சித்ரமுத் தேசாமி
 செங்கீரை யாடி யருளே
 தொலையாத எம்வினை தொலைத்திடுஞ் சோதியே
 செங்கீரை யாடி யருளே.

11

ஆதவன் வரவறிந் தம்போரு கங்கள்முகை
 ஆர்வமொ டவிழ்க்க வறுகால்
 அளிகள்நற ஷண்டுபண் பாடவா னந்தமிகு
 அணிபுலமை ஆடல் மிளிரும்
 பாதவப் பந்தல்திகழ் பன்னுமழ கன்குளப்
 பத்தனே நினது தூய
 பாதமல ரன்றியினி வேறுதுணை யில்லையிப்
 பாவியா முலகில் வாழ
 நீதவரு ளொளிமன்ற நிர்மலா வடியர்புகழ்
 நித்தியா னந்த புதல்வா
 நிகரிலா மலையாசி யத்தவர்க ளேத்துமுயர்
 நிர்மலா னந்த தவனே
 மாதரசி யாங்கருப் பாயிமகிழ் மைந்தனே
 செங்கீரை யாடி யருளே
 மாதவச் சித்ரமுத் தருளுருச் செல்வமே
 செங்கீரை யாடி யருளே.

12

வாசங் கலந்தபுன லாட்டிவெண் ணீற்றேடு
 வாகுமிகு திலக மிட்டு
 வைடுரி யச்சுட்டி வைத்துநுதல் வாய்வளர்
 வான்மதியை மாணு மரிய
 மாசங்கு முதலைந்து படைநிலவு மாணிக்க
 மருவுமணி மார்பு புரள
 மன்னுபவ ளத்தொளிகள் வீசுமுத் தத்தடியர்
 மகிழமுத மூட்ட வரிய
 நேசங்க னிந்தகுமு தத்தினின் றூறுதேன்
 நேத்திர மெலாம் நனைப்ப
 நிலைபெற்ற நல்லடியர் நின்றுகை கூப்பவரு
 நித்திலத் தொளிரு மொளியே
 தேசங்கள் புகழுமெழி லழகன் குளத்தவா
 செங்கீரை யாடி யருளே
 திகழுமுய ரிருசப்ப ரிதயமமர் சீடனே
 செங்கீரை யாடி யருளே.

13

மஞ்சபடு ஜகநாத சாமியுப தேசத்து
 மனமது மகிழ்ந்த மருவே
 மலையத்தி லேசந்த்ர போஸுதே சியவீர
 மணிராணு வத்தி னுருவே
 விஞ்சுகழ் மலையகமி லங்கைதமி ழகமெலாம்
 வேதஒளி யான திருவே
 விரும்பியுனை யேத்தவெந் தவமா யுதித்தவொளி
 வித்தையே வேத விதியே
 நஞ்சுசெறி நாகமுமிழ் மணியிருளை நீக்கவெழில்
 நாடுபுக ழழகன் குளம்
 நத்திவளர் ஞானகுரு வேநம்பி னோர்க்கமைதி
 நல்கிடும் நன்மை வடிவே
 செஞ்சுடர்ச் சோதியே சித்ரமுத் தேசாமி
 செங்கீரை யாடி யருளே
 செயமேவு மலையகக் கவிவலார் துதிபாட
 செங்கீரை யாடி யருளே.

14

சேலாடு கங்கைவெண் கலையாடு சசியமுயர்
 செஞ்சடா டவி பிறங்கச்
 செங்கைமழு வாடமான் கன்றூட வரியசிற்
 சபையாடு மா முத்தனே
 நூலாடு மிடையுமெழில் வில்லாடு நுதலுமரி
 நூபுரப் பொற் சிலம்பும்
 நுண்ணறிவி னோர்களும் நுனித்தறிந் தேயினிது
 நுவலவறி யாமல் நின்ற
 பாலாடு மொழியனைய பதிவிரதை யீன்றபொற்
 பாதனே எம்மை யாளும்
 பரிதிநற வெழுகுமுத விதழாதி வானவர்கள்
 பதமலர் துதிக்க நின்ற
 வேலாடு செங்கையான் விழையுமெழில் வண்ணமே
 செங்கீரை யாடி யருளே
 வித்வமணி சித்ரமுத் துமணிநனி ஞானியே
 செங்கீரை யாடி யருளே.

முச்சியின் பரிமளக தம்பமல ரசையமுதிர்
 மாமணிச் சுட்டி யாட
 மினிர் நுதலில் மதிநிலா வீசமுன் சூட்டிடும்
 மேன்மைதரு பொற்பட் டமும்
 கச்சியே கம்பனொரு பாகங் கலந்துவாழ்
 காட்சியார் காமாட்சி நல்
 கமலமல ரனையகழல் சூட்டுமா மரகதக்
 கழல்களுயர் கதிர் பரப்பப்
 பச்சிளங் கிள்ளைவளர் பாதவக் கோடெழில்
 பதிந்தினிது பாட வழகார்
 பாவல ரெலாம்பணிந் தேத்துமழ கன்குளப்
 பக்தஜன பரி பாஸனே
 சச்சிதா னந்தபரி பூரண னந்தனே
 செங்கீரை யாடி யருளே
 சனதனக் கனமெழுஞ் சித்திரைச் சுழியனே
 செங்கீரை யாடி யருளே.

சீகர மெழுஞ்சிந்து மீதுலவு சுத்திதரு
 செழுமணிப் பந்த லதனிற்
 செய்யதே னூறுமா மலரணைத் தொட்டிலிற்
 சேர்ந்துகண் துஞ்சு மமலா
 நாகரக மாகநனி நாடிவந் தடிபரவு
 நல்லதமிழ் ஞான ஒளியே
 நந்தமார் நளினமுயர் தைப்பிங் நகர்க்கணுறை
 நல்லவர்க ளினிது போற்ற
 மேகரக விழியில்வரு மெந்தைநின தடிமலரி
 லிட்டநற் றண்டை ஞெகிழ
 எழில்மருவு கனகச் சிலம்பொலி முழங்கவளர்
 இறையரு ளணிந்த தவனே
 தாகரக மாகப்பண் பாடுமெந் தாதையே
 செங்கீரை யாடி யருளே
 தங்குகனி யிதழமிர்த மேசித்ர முத்தமே
 செங்கீரை யாடி யருளே.

17

உருகியுடல் தளரவிரு கண்ணீ ருகுப்பவுறை
 உழுவல றுளத்தி லறிவாய்
 ஊற்றெடுத் தோடுபர மானந்த வெள்ளமே
 ஒங்குமெந் தமிழ் ரசிகனே
 முருகிதழ் விரிக்குமரு ளொளிமன்ற மாதவா
 முத்தமி முணர்ந்த மகிபா
 முத்தனே சித்தனே நித்தனே அத்தனே
 முத்திதிக ழாதித் தனே
 குருகிளம் பார்ப்பிடுகூடி ள ரெழில்மருவு
 கோதிலா வழகன் குளம்
 குலவுமருள் கவிஞனே கோல்தேன் கனிந்தகனி
 குளிரமுத முத்த மொழுக
 அருகிருந் தாடியொளி யருளமுத மூட்டநனி
 செங்கீரை யாடி யருளே
 ஆனந்த னேசித்ர முத்தனே சித்தனே
 செங்கீரை யாடி யருளே.

18

ஆரண னைச்சிறை செய்ய வமர்ந்திடு
அரசின் அருள் மேவும்
அயங்கர னுக்கிளை ஆறுமு கத்தவ
னன்பா அமலா மெய்ப்
பூரண ஞானியர் போற்றிட வேயொளிர்
புனிதா விடமே கொள்
பொங்கர வப்பணி யாமுளத் தோடருள்
புதல்வா பொன்னே நல்
நாரண னைத்தொழும் நண்பா நிதிமிகு
நாட்டின் நனி வாழும்
நாகர் புகழ்ந்திட நீப மணிந்தருள்
நாதா எமையா ளாய்
தாரணி போற்றுயர் தகையே மாமணி
தாலோ தா லேலோ
தகுநல் லழகன் குளநகர் வாசா
தாலோ தா லேலோ.

19

மூரிக் கரிமுக ஞர்தம் மருள்பெறு
முத்தொளிர் வித் தகனே
முன்னவ னடிதொழு முழுமுத லவனே
முத்தமி முத் தமனே
ஏரிக் கரைதொழு மாதர் படைத்திடு
மெழிலார் அமு துண்டு
எங்கணு மேயினி தாயரு ளொளியாய்
எந்தமி ழிசை பாடும்
வாரிக் குயர்தண் ணீரென வருமுயிர்
வரனே புவி மீது
வண்டமிழ் வாணர்கள் வாழ்த்திடு மரசே
வாழ்வே வள மூறுந்
தாரிற் பொலிபுய னேதமி யரையாள்
தாலோ தா லேலோ
தமிழுய ரழகன் குளநா யகனே
தாலோ தா லேலோ.

21

அங்கர மோங்கிடு மருளொளி மன்றத்
 தய்யா நில மாதி
 அய்ந்து மமைத்துறை யமல னளித்தருள்
 அத்தா வறுகால் சூழ்
 கொங்கவிழ் கோதில் மலர்த்தொடை சூடிய
 குன்றே தமிழ் ழோதும்
 குணநா வலரும் கோதையர் பலரும்
 கூடிக் கவி பாடி
 எங்கணு மேயரு ளொளியெழில் பாட்டை
 ஏற்றிய எந் தவனே
 எளியே மெமையாட் கொளுமா ஒளியே
 எந்தா யொளிர் தூய
 தங்கரு மழகன் குளமெய்த் தகையே
 தாலோ தா லேலோ
 தமிழா தவனே தகுமா தவனே
 தாலோ தா லேலோ.

21

கற்றவர் கைதொழு தேத்திட வேவளர்
 கமல மலர்ப் பாதக்
 கனகக் கழல்நனி யோலிட வார்கதி
 காட்டிமெய் நட மாடி
 நற்றவ ருக்கருள் ஞானவ ரோதய
 நாதா உயர் போதா
 நதியென வருமரு மமலா நல்லோர்
 நலியா வாழ்வு பெறப்
 பெற்ற மமர்ந்திடு பெருமா னைத்தொழ
 பேதமி லா துதவும்
 புனிதா புலவர்கள் போற்றி வணங்கிடு
 புங்கவ னேய டியார்
 சுற்ற முயர்ந்திடு மழகன் குளமமர்
 சுகிர்தா தா லேலோ
 சுத்த ரகத்தமர் சித்திர முத்தே
 தாலோ தா லேலோ.

22

நீத்த நீராமய நீர்மல னருள்மிகு
 நீதர் உயர் போதா
 நீடுத போதனர் நெஞ்சக மாயுறை
 நேயா வர மேவும்
 முத்தர்கள் போற்றிடு முக்கண னைத்தொழு
 முத்தா முனி வில்லா
 முண்டக னும்புக ழற்புத னேமறை
 முதல்வா வரி தான
 உத்தம ரென்றுமு வந்தினி தேத்திடும்
 உருவே உள மாய
 உலகினி லெழில்பெறு மழகன் குளமதில்
 உயிரா யுறை பவனே
 சித்த முவந்திடுஞ் சித்திர முத்தே
 தாலோ தா லேலோ
 சீலமி குந்திரு ஞானத் தவமணி
 தாலோ தா லேலோ.

23

வண்டு மகிழ்ந்திசை பாடுந் தொடையணி
 வரனே வம்பு செய்யும்
 வஞ்சகர் நெஞ்சினி லுறுதொளி யாய்வளர்
 வள்ளால் மறை யோதும்
 மண்டு புகழ்பெறு மாசறு மற்புத
 மணியே மகிழ் நிலவே
 மங்கள மார்மலை மங்கைம ருள்திகழ்
 மகனே மகிழ்வாய் நின்
 தொண்டு புரிந்திடு மெம்மிடி தீர்த்தருள்
 தூயா வெழில் மேவும்
 துரைக ளகங்களி லேதுயில் செய்திடுஞ்
 சுகிர்தா விறல் சேரும்
 செண்டுடை சிவனருள் சேரரு ளொளியே
 தாலோ தா லேலோ
 செந்தமி ழ்ச்சது ரர்க்குப காரனே
 தாலோ தா லேலோ.

24

கங்கைதன் மைந்த னெனப்புவி யோர்புகழ்
 கந்தனி னுயர் போதக்
 கற்பக வானவர் கைதொழு தேத்திடுங்
 கருணைக் கடலே பார்
 அங்கையி லேபெரு மருளொளி தாங்கிடும்
 அய்யே இனி தான
 அன்பர்கள் தம்மன மனுதின மமர்பெரும்
 அருளே மலர் போலும்
 செங்கையி லேமழு வேந்துசி வன்மகிழ்
 செல்வச் சீர் தரனே
 சீர்கொள் கதம்ப மலர்த்தொடை சூடிய
 சித்தா புவி மீதில்
 சங்கைகொ ளழகுடை யோன்குள நாயக
 தாலோ தா லேலோ
 சத்திய தத்வம கத்துவ நித்யா
 தாலோ தா லேலோ.

25

ஆரண மாதவர் ஆடி யணைத்திடும்
 அரசே அருள் மேவும்
 அம்புயன் மால்தனக் காதியன் றேயருள்
 அமலன் எழி லான
 வாரண மாமுக னுக்கிளை யோனருள்
 வசியக் குரு நாதா
 வம்பர்க ளகமுறை யாது வளர்ந்தெழு
 வள்ளா லுயர் ஞான
 காரண னேகவி னூரழ கன்குளக்
 கதிரே எமையாட் கொள்
 கதம்ப மணிந்துயர் கடவுள்தம் மருள்கெழும்
 கருணை சா கரனே
 தாரணி மேலரு ளொளி யாரணனே
 தாலோ தா லேலோ
 தாரு வெனத்திகழ் சித்திர முத்தே
 தாலோ தா லேலோ.

26

வஞ்சகர் நெஞ்சறை யாது விளங்கிய
 வளமே எமை யானும்
 வானவ னும்திரு வார்கரி மாமுக
 வரிசைப் பிரி யோனே
 நஞ்சணி கண்ட னளித்திடு மற்புத
 நாதா நவை தீர
 நான்மறை கற்றறி நாவல நாடொறும்
 நாடிடு பூம் பதனே
 பஞ்சடி மாதரி னறுவர்க டங்குயப்
 பாலுண் டமு தாடி
 பண்ணவர் பாடி வழத்திட வேவளர்
 படிமே லழ காய
 தஞ்சமெ னத்தங் கிடுமழ கன்குளத்
 தவனே தா லேலோ
 தகையவ ரடிதொழ வருமிறை மகவே
 தாலோ தா லேலோ.

27

குன்றுக டோறும் நடம்பயி லுங்குரு
 குகனும் கும ரேசன்
 கோதறு மாவருள் கொடைகொண் டுயர்திரு
 குருவே இனி தாசு
 என்று மெமக்கருள் செய்திடு மற்புத
 எந்தாய் நிறை வாகும்
 எவ்வெவ் வுயிர்களு மாகவி ளங்கிய
 இறைவன் நிதி மேவும்
 மன்று ளமர்ந்திடு மீசன் றிருவாய்
 வந்தாய் மறையோத
 மாட்சி மிகப்பெற மாநில மீதினில்
 மகிழும் பெரி யோனே
 துன்றுய ரழகன் குளமமர் துரையே
 தாலோ தா லேலோ
 தோமறு சித்திர முத்தா பத்தா
 தாலோ தா லேலோ.

28

கதிரொளி பரப்புநாத் தகமனைய கருவிழிகள்
 கடல்மடை திறந்த தென்னக்
 கருணைமழை பொழியவிரு கரதலத் தேந்திபொற்
 கவினுலவு மடியில் வைத்து
 மதியொளி பரப்பான னங்களின் மருமருவு
 மலரிதழில் முத்த மிட்டு
 மாருத பேராசை யொடுகருப் பாயிபுகழ்
 மங்கைமகிழ் துங்க மகனே
 விதியொடுயர் மால்தினம் வேண்டுமுயர் நாயகா
 வித்தகா தமிழ்வி வேகா
 விபுதர்புகழ் கௌசிகன் விரும்பிநின் றேத்துமெய்
 விமலனருள் வேண்டு முத்தா
 கதியொளிரு கனதனக் கவினுறு தனுக்கோடி
 கண்ணொளிய தான சித்தா
 கமலமல ரனையவிரு கழல்களா லினியவொரு
 சப்பாணி கொட்டி யருளே.

29

தண்டையொடு கிண்கிணிக் கழல்சிலம் பிடவரிய
 தமனியத் தொளிர் கௌரைஞாண்
 தகதகென நுதலிலிடு நித்திலச் சுட்டிதிகழ்
 தண்மதியை யெள்ளி யசையப்
 பண்டைநாள் மேனைபுரி நற்றவத் தால்வந்த
 பச்சிளங் கிள்ளை பாகம்
 பதியவுறை யமலனடி பணியுமுத் தாதேவ
 பதியுளோர்க் கினிய பத்தா
 கெண்டைமீ னேறுமழ கன்குளத் தாயகா
 கிளர்குமுத விதழி லென்றுங்
 கெழுமமுத மொழுகநட மிடுதனுக் கோடிமகிழ்
 கிளையென வுதித்த குருவே
 செண்டையிரு கரமேந்து சித்ரமுத் தேசாமி
 சப்பாணி கொட்டி யருளே
 செகமெலாம் புகழவரு சோதிவழி பாடுயர
 சப்பாணி கொட்டி யருளே.

30

வெண்ணிலா வீசுமணி மாடத் தனிச்சமலர்
 விழிவிரித் தார்வ முடனே
 விசையூறு குமுதமல ரனையகழல் மீதுவிறல்
 மென்சிலம் போல மிடவே
 எண்ணிலா நித்திலத் தெழில்மருவு கண்டிகைகள்
 ஏர்கொள்மரு மத் தணிந்து
 எதிரிலா வச்சிரக் குண்டல மிருஞ்செவிகள்
 என்றுமிரு னைத் துறக்கும்
 விண்ணிலா தவனென விளக்கமுற வேவாகு
 வலயஞ் சுமந்து புவிமேல்
 விளையாட வருமமல சித்ரமுத் தேரசனை
 விற்பன்ன வேத மணியே
 தண்ணிலா வுமிழ்தூய வழகன் குளத்தவா
 சப்பாணி கொட்டி யருளே
 தமிழ்கற்ற கவிஞர்கள் தமக்குதவு தாதையே
 சப்பாணி கொட்டி யருளே. 31

மங்குல்சண் டாடுமெழில் மஞ்சைதனை வாவென்று
 மலர்வாய் விளித்து மவிழா
 மாதவியின் முகமருவு மஞ்சரி பறித்துமுயர்
 மணலில்வினை யாட் டயர்ந்தும்
 பொங்குமத வாரணக் கன்றுபின் னோடியும்
 புல்வா யிளங் கன்றுடன்
 பூட்கைதரு போதகந் தன்னைப் பிடித்தயற்
 புதல்வர்கள் தமக் களித்துங்
 கங்குல்பக லோயாத வாடல்கைக் கொண்டு வளர்
 கருணைப்ர காச வதனா
 கமலைமகி முழுகன்கு ளத்துவளர் கவிஞனே
 கருணையரு ளஞ் சோதியே
 சங்குதரு மோதைதனி லேபோதை கொள்ளும்நீ
 சப்பாணி கொட்டி யருளே
 சதுர்முக னுயிர்த்துணைவி சன்மான மேமகிழ
 சப்பாணி கொட்டி யருளே. 32

அரியநான் மறைகளிலு மாயதமிழ் நூல்களிலும்
 அம்பிகையின் முடிமீ திலும்
 அயன்முடியி லுந்தாய வரிமார்பி னுந்தோமில்
 ஆகிதிரு மடி மீதினும்
 பிரியமா ரன்பர்க ளகத்தினும் புகழுலவு
 புலவர்தம் நுண் ணறிவிலும்
 பெட்புற வமர்ந்தவுயர் புனிதனரு ளால்வந்த
 போதவடி வான முத்தே
 எரியனைய விடவரிக னுமிழ்மணிக ளெழில்தகழி
 ஏந்தியிரு ளோட்ட ஞான்றும்
 எங்கெங்க ணும்புலவ ரேத்துமழ கன்குளத்
 தெந்தையே எழில் மாதவா
 சொரியலர்ப் பொழில்குலவு சோதிவடி வானவா
 சப்பாணி கொட்டி யருளே
 சுந்தர மிகுந்தவரு ளொளிமன்ற நாதனே
 சப்பாணி கொட்டி யருளே.

33

சந்திரன் கலைதவழு மணிமாட கூடச்
 சரோருகச் சுனையு மரிய
 சதுரானன் பதியமுய ராழிசங் கேந்துதிரு
 சலசலோ சனனி னுலகும்
 இந்திரன் றனதிடமு மிருநிதிக் கிறையுறையும்
 எழில்தவழு மழகை நகரும்
 இரவிமுத லானகோள் மண்டலமு மறியுமா
 எளியனா மறுமு கன்றன்
 மந்திரத் தோங்குநான் மறைமுதல்வ னுணபர
 மேசவர கிருபா சனா
 மண்டலத் தவர்புகழு மழகன் குளத்தவா
 மதுரமுகக் கனி மொழியனே
 சுந்தரத் துவரிதழ்ச் சித்ரமுத் தேசாமி
 சப்பாணி கொட்டி யருளே
 சுடர்தரப் பொற்சிலம் பணிதூய னேசுகிர்த
 சப்பாணி கொட்டி யருளே.

34

அன்பர்க ளகத்தடத் தூறியலை வீசியெழும்
 ஆனந்த வாரியே மெய்
 அருள்பழுத் தொழுகுமழ தேயகில மோடுயிர்
 அமைத்தவர்க் காதி யாய
 இன்பநிலை யேயிமைய வல்லியொரு பாகமமர்
 இறைவனருள் ஞான மணியே
 இசைமேவு தண்டமி முதித்தவக மேலுறையும்
 இனிய குருவே சோதியே
 உன்பத மெமக்கருள வேண்டுமுடை யாய்தூய
 உண்மையே ஒளி மேருவே
 உயர்கமல மலரணைய திருவடி சிவந்ததினி
 உளமகிழ்ந் தெளிய வடியேம்
 துன்பகல வந்திடுஞ் சித்ரமுத் தேசாமி
 சப்பாணி கொட்டி யருளே
 தூரியங் கடந்திலகு சோதியே நீதியே
 சப்பாணி கொட்டி யருளே.

35

போரிட்ட பேர்கள்புற மிட்டோட வேசமர்
 புரிந்தபஞ் சாயு தர்க்குப்
 புகழ்பெற்ற வடியனென வருமமல நாயகா
 புணுகினுயர் பொட்டு மிட்டு
 வாரிட்ட நித்திலச் சுட்டிபொற் பட்டமெழில்
 வளர்நுதலி லினிது சாற்றி
 வான்மருவு கற்பகம் போலவள முதவுமிகு
 வண்சிலம் போல மிடநல்
 தாரிட்ட தண்ணிதிய னேதமிழ்ப் பாடல்புரி
 தண்டமிழி லேவல் லவா
 தனதனென வெனவிசைகள் தங்கியொலி செய்யுமுயர்
 தண்பதி வளர்ந்த தனையா
 சீரிட்ட வடியர்பணி செய்யவரு சாமிநல்
 சப்பாணி கொட்டி யருளே
 செகமெலாம் புகழவரு சித்ரமுத் தய்யனே
 சப்பாணி கொட்டி யருளே.

36

பாடுமறு கால்னிமறு நாளும் பதிந்துவளர்
 பசியவெண் டாமரை தனில்
 பட்சமொ டமர்ந்தபா ரதிகமலை வாநொழுகு
 பகிரதி மகிழ்ந்து போற்ற
 நாடுமம ரர்க்கருள நாகமிசை வருமமல
 நங்கை நவை யற்றதூய
 நம்பநொடு தருகரி முகன்கருணை யடியவா
 நற்றவர்க் கினியே முனியே
 காடுமலி யுங்கதம் பன்னரு ளணிந்திலகு
 கன்னனே கவிகள் காக்கக்
 கருதரிய குருமுனிக் கிளையகுரு வாய்வந்த
 கலைநனே அழகன் குளம்
 தேடுமணி யணையவுயர் சித்ரமுத் தேசற்று
 சப்பாணி கொட்டி யருளே
 திகழுமெய்க் கவிமுறைக ளேத்துமுரு வேதிருச்
 சப்பாணி கொட்டி யருளே.

37

5 முத்தப் பருவம் வேறு

மாலைக் காலத் துதிக்கு மரு
 மதிநேர் வதியாம் மாதாவின்
 மணமார் களபக் குரும்பை முலை
 மலிதீம் பாலுண் டொளிர்வவனே
 சோலைக் குயில்கள் சுதி கூட்டத்
 துதிசே ரளிகள் கவிபாடச்
 சுகமார் பெரியோர் சொற் கூட்டிச்
 சுருதிப் பண்பா டிடுமரசே
 காலைக் கதிரோன் கீழ்த் திசையிற்
 கலையைப் பரப்பி வந்துறவே
 கவினார் பவளத் தொளி மேவிக்
 கனிதேன் கலந்த நின்வாயால்
 வேலைக் கரத்திற் றரித்தோ னின்
 விபுதா முத்தந் தந்தருளே
 விளையாட் டயரா முத் தய்யா
 விரைவாய் முத்தந் தந்தருளே.

38

அங்கி யிடுமோ ரரு ளெனவே
 அகமே யுருகும் அடியவர்தம்
 அறிவாந் தடத்தி லூற் றுகி
 அன்பார் திரைகள் தமைவீசிப்
 பொங்கிப் பெருகும் ஆனந் தப்
 புதுநீர்க் கடலே போதவருட்
 புகழே யடியார் பிழை நீக்கும்
 புனிதா சித்திர முத்தரசே
 கொங்கிற் றிகழ்பூங் கடம் பணியுங்
 குருவே ஒளிமிற் பெருமொளியே
 குளிர்சந் தொடுகுங் குமக தம்பங்
 குரவுங் கமழுந் திருமார்பா
 சங்கிற் றிகழழ் கன்குள மார்
 சத்தே முத்தந் தந்தருளே
 சதுரார் தவளம் ஒளிர் பவளத்
 தனிவாய் முத்தந் தந்தருளே.

39

பொன்னஞ் சிலம்புசி லம்ப நடம்
 புரிபூம் பதனே புவிபோற்றும்
 போதா வேதா மனு வடிவாய்ப்
 பிறங்கும் புனிதப் பெருமானே
 தென்னவ னேதனுக் கோடி தவத்
 தெளிவா ரொளியே திருவெளியே
 தெய்வப் பொழிலழ் கன்குள மார்
 தென்ற லெனத்திகழ் திருமகனே
 முன்னந் தருந்தீம் பாலு கந்த
 முனியே முருகு தவழ்ந்தொளிரும்
 முத்தா முத்தர்மு கம் மலர
 முதல்வா புலவோர் மிடியலர
 வன்னத் தமலன் வரமாய் நீ
 வந்தே முத்தந் தந்தருளே
 வடிவார் கனிதே ஞா தர
 வகைசேர் முத்தந் தந்தருளே.

40

வருக்கைச் சிவையின் கனியை வலி
 முகந்தன் பிணைவுக் களிக்கவுயர்
 வளமார் கொக்கின் பொழி லமர்ந்து
 வருந்தா தருமைக் குயில்கூவச்
 செருக்கா லளிகள் தினம் பாடும்
 தேசா ரழகன் குளமேவும்
 செல்வத் தொளிரும் தவ மாதர்
 தினமுந் தொழுகும் திருவுருவாய்
 இருக்குந் துறவே எளியோர் தம்
 இரவிச் சுடரே எழில்வடிவே
 இனிதார் பவளத் தொளிர் தூய
 இன்பப் பெருக்கே எம்மரசே.
 மருக்கொள் மகிபா மா மலையே
 மகிழ்ந்தொரு முத்தம னித்தருளே
 மறைகட் குரைசொல் மா மதியே
 மணியே முத்த மளித்தருளே.

41

பொன்னஞ் சிலம்புசி லப்ப மலர்ப்
 பதத்தில் புதிதார் வைரமணிப்
 புகழா லொளிர்குண் டலங்கள் செவி
 பொலிந்து பிறங்கப் புரிநூல்போல்
 துன்னத் தரளத் தார் மார்பில்
 துகடர் அரைக்கிண் கிணிபுலம்பத்
 துதிசேர்ந் திடுமா ணிக்க மரித்
 தொடிபைங் கரத்துற் றுறையநிதம்
 சென்னெற் கழனி செழித் தாடும்
 தேசா ரழகன் குளப்பதிவாழ்
 செல்வா உயர்சித் திரை முத்தே
 தினாகர னாயிவண் திகழ்பவனே
 கன்னல் மலர்த்தேன் கலந்த பெருங்
 கனிவாய் முத்த மளித்தருளே
 கமலத் தொளிர்கலை மகள் மகிழும்
 கண்டே முத்தந் தந்தருளே.

42

குருகுக் குழாங்கள் நனி கூடக்
 குயில்முன் கூவிச் சுதிமீட்டக்
 கூடி யளிநின் றிசை பாடக்
 குலமா னினங்கள் நடனமிட
 அருகே யமர்ந்து கவி தாளம்
 அழகாய்ப் போடும் அன்புருவே
 அத்தா முத்திக் கொரு மகனே
 அருளே அடியா ரரும்பொருளே
 பெருகுங் கருணைப் பெருங் கடலாய்ப்
 பிறங்கும் பரமன் றிருவரமே
 பொன்னே பொன்னஞ் சிலம் பலம்பும்
 புகழ்ப்பும் பாதா புவியமுதா
 முருகு தவழ்ப்புங் கடம் பணியும்
 முத்தா முத்த மளித்தருளே
 முனியா முனியே மூர்த்தி கனே
 முதுதா முத்த மளித்தருளே.

43

வாடுங் கொடியின் மழைபொழிய
 வருஞ்சீ மூதமெ னத்தேவர்
 வருந்தா துலகில் வளைக்க வரும்
 வரதா சோதித் திருவரையே
 கோடுங் கழையும் கவிதை வளம்
 கூடுஞ் சுரர்கள் பாடவளர்
 கொக்கில் குயில்கள் கூவ நிதம்
 குளிர் தவ முழகன் குளத்தோனே
 நாடுங் கவிவல னாறு முகன்
 நனினின் நேத்தும் நாயகனே
 நறவார் நீபத் தொடை யணியும்
 நாதா நீதச் சேதாம்பல்
 ஏடுங் கடலா ரிரும்ப வளத்
 தெழில்வாய் முத்தந் தந்தருளே
 எதிர்வே றில்லா எந் தாதா
 இனிதொரு முத்தந் தந்தருளே.

44

வண்டுபடு தரளநகை மாதரிரு மூவர்தம்
 வளைக்கரந் தாங்க வவரின்
 வாரகுயத் தமுதுண்டு வாமம் விளங்குமது
 வழிமலர்த் தொட்டி லேறிக்
 கண்டுபடு கிழவிநனி காட்டிநட மாடிவளர்
 சுருணைப்ர காச வதனா
 கனகமழை யெனுமமிர்த தமிழினிமை பொழியெளிய
 கவிசனைக் காக்கு மரசே
 ஞண்டுபடு மழகன்கு ளப்பதியில் நாளுமுறை
 ஞானவடி வான குருவே
 ஞாலத்தி லேகவிஞ னேழையெற் கேவலிய
 ஞாதியாய் வந்த தருவே
 பண்டுபடு நற்றவர்க் கேயினிய பானுனேர்
 பண்புக ஞயர்ந்த பரமே
 பகருமுத் தமிழறிஞர் பார்தனிற் பாடுமெய்ப்
 பாதனே வருக! வருக!

45

கொங்குலவு குவளைமலர் மீதுகுடி கொண்டுவாழ்
 கோதை யகலாது காக்கக்
 குறைவிலா நிதிமருவு மணிமாட கூடநிரை
 கொழுவுநற் றுவச நிறைகள்
 மங்குல்கூழ் நாகர்பதி தனையெள்ளு மாறென
 மதிக்கநனி யாட ஞான்றும்
 மகரால யஞ்சுற்று மலையாசி யத்துயரு
 மதிவொளிய தாக வந்தே
 தங்குமா ரணமுதல்வ னாகித் தழைத்திலகு
 தாதையே சித்ர முத்தே
 தண்டையொடு கிண்கிணி முழங்குநடை யழகனே
 தமிழுக் கிரங்கு பவனே
 எங்குமா கியவீச னருள்மேவு மையனே
 எம்வினைக ளகல வருக
 எழில்மருவு மிறைவனருள் பொழிலமரு மெந்தையே
 இங்குநீ வருக! வருக!

46

கற்பகத் தருள்மேவு கமலமென் பாதமேல்
 கழலொளிசி லம்ப ஞான்றும்
 ககனவா னவர்கள்கடி மலர்கொண்டு தொழுதிடக்
 காட்சிமிகு விடையி லேறும்
 நற்பகவ னுக்குநான் மறைமுதற் பொருளோது
 நாயக னருட் கண்டுறுப்
 நான்மறைக் கடவுளடி நாடிவளர் நாடனே
 நாத வேதாந்த நலமே
 சிற்பரை தனக்கினைய மைந்தனாந் தேசுமிகு
 செவ்வியோ என வடியனே
 செல்வமா ரழகன்கு ளத்ததி லுறைந்திலகு
 சித்ரமுத் தேசோ தியே
 அற்பர்கட் கறிவுறு தோங்குமவ னடிபேணும்
 ஆதியே இனிது வருக!
 ஆனந்த மாகுமொளி அந்தனா வடியர்பால்
 ஆவலாய் வருக வருக!

47

செஞ்சிலம் போலிடச் சஞ்சாளி கக்குரல்
 கிண்கிணிகள் சேர்ந் தொலிப்பச்
 சீமுத மரியநற் றுருவென வேகருணை
 செய்மலர்ப் பாத மதனால்
 அஞ்சிலம் புகள்தோறு மாடுமுத் தாவாதி
 அயங்கரற் கினிய பக்தா
 அற்புத சடாடனன் வருமறை தினங்கமழு
 மானந்த ஞான மதியே
 நெஞ்சிலம் போருகன் நித்தமு மமர்ந்திடும்
 நீததவ னேமே ருவே
 நேயமிகு நற்கவிவ லார்தமக் கீயாத
 நீசர்கள் தமைச் சபிக்கும்
 அஞ்சிலம் பேந்துசடை யான்கொஞ்ச மய்யனே
 அடிசெய் மருகில் வருக!
 அறிஞர்கட் கரசருள வளரமல வடிவாய்
 அன்பனே வருக வருக!

48

விண்ணிலரி வரவுகண் டியர்வாரி சம்முதை
 விரிக்கவறு கால் குடைந்து
 வீசுமக ரந்தமுண் டிசையெழும் பொய்கைசூழ்
 வைகைவளர் நாட்டி லந்நாள்
 எண்ணிலரி யாசனத் தேறியர சாண்டுபுகழ்
 எங்கட் கிருத்தி யழகால்
 எதிரிலா வேதமுடி வாகித்து தைந்துறையும்
 எந்தையை யேத்து முருவே.
 மண்ணிலரி வடிவான மாதவன் றனதரிய
 மைந்தனே மாசி லானே
 மாட்சிமிகு மடியர்வா ழுழகன் குளப்பதியில்
 மருவுமெந் தமிழ் ரசிகனே
 புண்ணியா வேழையெம் வினையகல வேயருள்
 புரிந்தாள வினிது வருக!
 போதகவி வாணர்புக ழீகைவடி வாயமெய்ப்
 புங்கவா வருக வருக!

49

பிண்டிபா திரியுங் குருந்தொடு பலாசுகவிர்
 பூதவங் கோலி சம்பு
 பெட்புமிகு பழுமரஞ் சுள்ளிபுக ழார்மலர்ப்
 பொழில்கள் புடை சூழவரிய
 கண்டிணைப் பொருதுகுயில் கூவச் சுரும்புசீர்க்
 கலையுணர்ந் தினிது பாடக்
 கலாபம் விரித்துமயி லாடுமழ கன்குளக்
 காவலா நினது பாதம்
 அண்டினோர்க் கில்லையென் னாதுதவு வள்ளலே
 அடிமையா முனை யழைத்தால்
 அன்புகூர்ந் தினிதுவந் தாதர வெமக்குநனி
 அருளா திருப்ப தழகோ!
 எண்டிசையு மேத்துமெம் பாட்டுடைத் தலைவனே
 எந்தமிழ் ரசிக்க வருக!
 இன்பமய மேயிதய வானந்த வாரியே
 இக்கணம் வருக வருக!

50

தேனொழுகு கமலமல ரனையசீ றடிகளில்
 செம்பஞ் சினங் குழம்பு
 திகழநனி பொற்சிலம் பொலியிடத் தீதிலா
 தொளிர்மணி சிலம்ப வானின்
 மீனொழுகு மாறுநவ மணியமுத் திடுமெளலி
 மேல்சிரம் மீதி லோங்க
 மிளரரிச் சுடிகைமணி யாரமுயர் தரளமதில்
 மேன்மை தரு வாகு வலயம்
 வானொழுகு மமுதனைய வுபவீத மோடரிய
 மணிவடம் மார்பு புரள
 வச்சிரக் குழைகள் ரொளியுதய ஞாயிறென
 வார்செவிகள் மீதி லசையக்
 கானொழுகு மயிலினங் கூடிவந் தாடலைக்
 கண்டுள்ளி கூர வருக!
 கடையரெம் பவமறுத் தாளவடி வாய்வந்த
 கண்யனே வருக வருக!

51

கொண்டல்படு தரளமொளி வீசவான் குலவுசசி
 குளிர்நில வுதித்த தென்று
 கோதில்பழ னத்தில்வளர் குமுதமுறை யவிழவறு
 கால்னொழுகு கண்டு மகிழ்பாய்
 வண்டல்மிகு கேதையலர் தனைவெறுத் தினியதேன்
 வாய்முகந் துண்டு தூய
 வரிமிகுந் தமிழாட வல்லகவி மணியாட
 வன்புக மெழுத்து மாடப்
 பண்டலந் தனிலாடு பாவலர்க ளோடுமெய்ப்
 பக்தகுழு வினர்க ளாடப்
 பத்திநெறி முறைதழுவு புத்திமுறை சித்திபெறு
 பண்டிதர்க ளொன்று கூடத்
 தண்டனிட் டோமரிய வழகன் குளத்தமரும்
 தங்கமே இனிது வருக!
 தீவினையி னேம்மிடிகள் தீரவில் வேளையெந்
 திங்களே வருக! வருக!

52

கதிமேவு சசியிளங் கதிர்கண்டு காவிமுகை
 கதவைத் திறக்க வறுகால்
 கரும்புள் தனக்குணாக் காட்டிச் சிலீர்முகங்
 கருதுமிசை பாட வென்றுந்
 துதிமேவு சுப்ரதீ பக்கவி பரம்பரையில்
 துரையாக வந்த புலவன்
 துணிவேறு தொல்பதச் சண்டமா ருதமான
 துகளிலாக் கவிமணி தனின்
 விதிமேவு வமலவடி வாய்நின்ற வித்தகா
 விற்பனர் விழைந்து வாழ்த்தும்
 வேதனே ஞானபரி பூரண னந்தவி
 வேகனே எம்மை யாட்கொள்
 நிதிமேவு மொளிவரிசை நித்தமுந் தொழுதுபணி
 நீதிபதி யேவ ருகவே
 நீடுபுகழ் தேடுமழ கன்குளத் தோடுவளர்
 நித்தனே வருக வருக!

53

மகரால யத்தில்வரு தருவார ணங்கள்தமை
 மாசறக் கொண்ட மகிபன்
 மனமருண் டுயர்மலர்க் கொக்கேறு பரவுட்ட
 மாயெழிலி மருவு பொழிலிற்
 பகரால மனையசூர்க் கஞ்சியவ னடிபரவி
 பற்றுவோர்க் கேயிரங் கிப்
 பரிதிநிகர் வேலேந்தி யமராட வந்தவுமை
 பட்சமே வேள்வி வந்த
 தகரா லருந்தவர்க் குண்டாய துன்பமது
 தானகல வொரு பரியெனத்
 தனியேறு மையனின் அடியனே எமதரிய
 தாழ்வினை யகற்று மரசே
 நகரா லயத்தில்நனி யழகன் குளத்துவளர்
 நாயகா நாடி வருக
 நாதாந்த சோதியே சித்ரமுத் தேசாமி
 நாடிநீ வருக வருக!

54

பரவிந்த னத்திலெரி போற்காமு கர்க்குளம்
பதறவெங் கலையை வீசிப்
பகருடு வினத்தினுக் கரசனென வலைகெழுமு
பாற்கட லுதித்த பதியார்
உரவிந்த மெனவிலகு மழகன் குளப்பதி
உகந்தினித மர்ந்த உயிரே
உம்பர்புகழ் தன்தாதை சிரமதி லுறைந்ததோர்
உண்மையை யறிந்தோ வரம்
தரவிந்த வேளையி லழைத்ததோ உன்மரபு
தானுந் தழைப்ப தற்கோ
தண்கவி வளர்க்கவரு தாதையென வேகவிதை
சாற்றுமொரு வாய்மை கேட்டோ
வரவிந்த பாதமுத் தேயுனை யழைத்ததால்
அம்புலீ ஆட வாவே
அந்தமிழ்க் கவிசொல்ல வல்லவா நல்லவா
அம்புலீ ஆட வாவே.

55

விண்ணிலா தவனாடை வெம்மைநீங் கிடவரிய
வெண்கதிர் விரித்து ஞான்றும்
விபுதருக் கோராழி யமுதீந்து விண்டுமலர்
வேதனும் காண நின்ற
வெண்ணிலா இறைவனுயர் சடைவீற் றிருக்கின்ற
எழிலதை யறிந்தோ தினம்
எங்கனும் புகழ்மருவு மழகன் குளத்திலுறை
எங்களுக்கு வேவள் ளலே
மண்ணிலா டற்கினி தழைத்ததால் மாட்சிமிகு
மதியமிள் வேளை தனிலே
மலையில்வரு மமலைதிரி புரைமைந்த னருளதனை
மனமதில் நினைந்து மகிழ்வாய்த்
தண்ணிலா தனைவிரித் தரியதவ யோகமோ
டம்புலீ யாட வாவே
தருவனைய கருணையொளிர் திருவருளு மொளியினே
டம்புலீ யாட வாவே!

56

இருந்தவந் தனையாற்று மத்திரியி னம்பகத்
 தின்புற வுதித்து மரிய
 இப்புவி யி னோர்கள்புக ழங்கியா னனமீதும்
 இணையின்பா லாழி யதனில்
 பொருந்துசீ ரமுதமொடு தித்தமெய்ப் புதல்வனைப்
 புலவர் புகழ் வாய்மை கேட்டோ
 புனிதவெண் மதிபொழியு முன்னுடற் பொலிவினைப்
 புந்தியி லிருத்தி யோமெய்
 மருந்தனைய மண்ணவர்கள் மகிழுமழ கன்குளம்
 மன்னவா நின்னை இன்று
 மனமகிழ்ந் தினிதழைத் தனமமல னதையுனது
 மனமதி லிருத்தி யின்றே
 அருந்தவர்கள் தொழுதுபணி சித்ரமுத் தேநன்கு
 அம்புலீ ஆட வாவே
 ஆனந்த ஞானமரு ளொளிமன்ற ஆளுநா
 அம்புலீ ஆட வாவே!

57

(ஆளுநா — ஆள்பவனே)

பனிப்பகைவ னுக்கரிய துணைவனென வேபிறந்
 தப்பனிக் குயர் தோழமை
 படியினிற் கொண்டுரு பத்தினியை மருவியோன்
 பாலனே சித்ர முத்தா
 தனிப்பெரும் புலவனென அறிஞர்பலர் சாற்றிடும்
 தன்மைதனை முன மறிந்தோ
 தள்ளாத முத்திநீ யென்பதை யுணர்ந்துகோ
 தற்பரா னந்த உருவாய்க்
 கனிப்பொழில்கள் சூழ்ந்திடுமி ராமநா தப்புரக்
 காட்சியா ருன்னை யுலகில்
 கண்டுமகிழ் வோடினி தழைத்ததா லேயினிக்
 காலதா மதமின் றியே
 அனிச்சமல ரனையபத வழகன் குளத்தவா
 அம்புலீ ஆட வாவே
 அழகுமிகு மலையாசி யக்கவிதை பொழியவிங்
 கம்புலீ ஆட வாவே!

58

குடத்துநீர் தன்னிலுங் கோதில்பல மச்சங்கள்
 கூடிவாழ் பொய்கை களிலும்
 குழிநீரி லுங்குற்ற மார்சலத் திடையிலுங்
 குரைகட விடத்து மரிய
 தடத்துநீர் மீதிலுந் தங்கிவாழ் கின்றவுன்
 தன்மையை யறிந்த தாலே
 தாதவிழ் மலர்க்கொன்றை தனையறிந்திடுபரன்
 தாளிணை யடைந்த நின்றன்
 இடத்துமெய் யன்புநனி பூண்டழைத் தோமுலகில்
 இசைமேவு மறிஞ ரேத்தும்
 இனியவான் மச்சாந்தி நிலையவழ கன்குளத்
 திதயமே எழி விரவியே
 நடத்தைவிட் டிங்குஉன் னருளொளி யுடன்தூய
 அம்புலீ ஆட வாவே
 நத்துமல் வாத்துமச் சாந்திநிலை யத்தொ
 அம்புலீ ஆட வாவே!

59

இன்றுபோ லென்றுமில் லாயெழிள்கொல் மாடமும்
 இனியமலர் மிகு பொழில்களும்
 இந்திரன் முதலாய தேவர்தம் பதிகளினும்
 இடைவிடா தேனோ டுறய்
 ஒன்றுசொல் வோம்கேட்டு மதியமே வோதுநான்
 மறைமுதற் பொருள தாகி
 உலகெலாந் தானாயு றைந்துயிர்க் குயிராகி
 ஒன்றுபல வாகி நிலமேல்
 நன்றுநின் றன்பர்நனி போற்றவருள் செய்திடும்
 நாதநா தாந்த முதலாம்
 நாயகன் பாதமலர் நத்துமுன் கலையெலாம்
 நாடொறும் வளரு மன்பால்
 அன்றுமலை வல்லிதரு மருமைமக னடியனே
 அம்புலீ ஆட வாவே,
 ஆனந்த மேவுமழ கன்குளத் தாதவா
 அம்புலீ ஆட வாவே!

60

கடல்பிறந் தோனமரர் கசக்கிப் பிழிந்தமிர்த
 கவளமினி துண்டு மகிழ்க்
 கட்செவி கடுக்கொளையி றுற்கடித்த தின்னுயிர்
 கலங்க வெழி லேமிகுந்த
 உடற்குளுறு மூணெலா முண்டபின் னுச்சிட்ட
 மெனவுமிழ் நில மீதிலே
 உறுமாம னிடுசாப மொன்றினுக் கஞ்சியுமை
 உடையனுய ரடிபோற் றியும்
 இடர்ப்பிணி யகன்றதிலை யின்றுநனி வளர்வதுந்
 தேய்வதுந் தொழி லாகவே
 இருப்பதா லெந்தையே உமையழைத் தோமறிஞ்
 ரேத்துநல் லழகன் குளத்
 தடற்கெழுந் திடுசோதி தாங்கவரு மண்ணலே
 அம்புலீ ஆட வாவே
 தண்கவிதை யோதுதமி ழழகுகண் டகமகிழ்ந்
 தம்புலீ ஆட வாவே.

61

உன்னைரவி தன்னைநல் லுலகெலா முலவும்
 உதாசனை யொளிகொள் வானின்
 உடுவினங் களையருளு மொருபரன் மகனிங்கு
 ஒருதர மழைத்த போதே
 பொன்னைநே ரவனடிப் போற்றவா ராதபிழை
 பொறுப்ப தரி தாகுமய்யன்
 புகல்வனே லுனதுபகை பூண்டபணி வந்துனைப்
 பேருலகி லேவி முங்கும்
 மின்னையுமி ழறிவேந்த வருமருட் சோதியாய்
 மிளிர்வேத போத முடிவாய்
 மேதக்க புலவர்புக ழழகன் குளப்பதியில்
 மேழிகொள் ளுழவ ரேத்தும்
 அன்னையெனு மக்கருப் பாயிமகி ழறிஞனே
 அம்புலீ ஆட வாவே
 அரியதற் கரிதாகு மந்தமி ழிசைக்கந்
 அம்புலீ ஆட வாவே!

62

குருமனைவி தன்னைமுன் கூடிமால் தனையீந்த
 கொடியனின் செயலை நோக்கிக்
 கொங்குலவு கஞ்சமவன் வரவுகண் டாலுமுயர்
 குளிர்முகை வீரிப்ப துண்டோ?
 திருமருவு தக்கனின் மக்களிடு பானேமு
 தெரிவையரை யவன் மணந்து
 தேசமிகு ரோகணியி னோடமர்ந் தானெனத்
 திசைமுகன் மைந்த னோர்ந்து
 உருமமென வேயிட்ட சாபந் தொலைத்திலா
 தென்னவுல கேத்து முதல்வன்
 உனையழைத் தானரிய வழகன் குளத்தலத்
 துறைகின்ற உழுவ லன்பார்
 அருமறைப் பொருளாய ஆதித்த னேயிவண்
 அம்புலீ ஆட வாவே!
 ஆறுமுகனி னரியதமி ழணியுடைத் தவேவனே
 அம்புலீ ஆட வாவே!

63

8 சிறுபறைப் பருவம்

அலைபட்ட வாழிவா யோதைவா னெழிலிமிழ்
 அசனியு மடங்க வரிய
 அண்டம் வெடித்ததென வமரர்கள் நடுங்கவுயர்
 அகிலஞ் சுமந்த வரிதன்
 நிலைபட்ட தெனமணிகொள் நெடுமுடி யசைக்கநிறை
 நிலவிரவி கதி மாறவும்
 நித்தநிர் மலஞான வத்தனரு ளொளிமோன
 நீதகுரு வேஞானனே
 கலைபட்ட மறைமுதற் கடவுட் கடாட்சமே
 கண்டனருள் ஞான குருவாம்
 கார்த்திகே யன்கருணை கொண்டிலவு மடியனே
 கருணைப்ர காச முகனே
 சிலைபட்ட சேனைபுகழ் சித்ரமுத் தய்யனே
 சிறுபறை முழக்கி யருளே
 செஞ்சிலம் பசையநற் சீறடி பெயர்த்துமெச்சய்
 சிறுபறை முழக்கி யருளே.

64

முந்தமுத் தமுழறிஞர் முறைமுறை பணிந்தேத்து
 முதல்வனென வந்த முனியே
 முண்டகத் தருளொளியின் மன்றத்து ளாடுமெம்
 மேதக்க தூய ஒளியே
 நந்தமலி நீபமலர் மார்பனே நகரெலாம்
 நற்றவர்கள், நின்று தொழுவோர்
 நாடுபுகழ் தூயவழ கன்குளத் துறையுமா
 நலமிக்க ஜீவ ஒளியே
 பந்தமறு பத்தர்தொழ நின்றவுயர் மேலவா
 பரிதிநிகர் சித்ர முத்தா
 பார்தனை யளந்தமாற் கரியமரு கோனடியர்
 பதமலர் தொழும் பக்தனே
 சிந்தவெழி லெங்குமெந் தேசிகா செப்பருஞ்
 சிறுபறை முழக்கி யருளே
 சித்தம துவந்துபொற் கோடுகொண் டேயினிய
 சிறுபறை முழக்கி யருளே!

65

சும்பக களிற்றுமத வாரணக் கடகங்கள்
 குமுறியெழு மோதை யெனவும்
 குறைவிலா துயரசர சரமது குலாவிடும்
 கொற்றமார் நேமி தன்மேல்
 பம்பக் களித்தெழும் பேராழி யிதுவெனப்
 பகரவெஞ் ஞான்று போதை
 படரநற் கோடொன்று பொற்கரத் தேந்திமெய்ப்
 பானுமதி கதிமாற நல்
 நம்பனுயர் அருளதும் கருணையும் பெற்றவுயர்
 நல்லவரு ளொளி மன்றனே
 நளினமிகு விசுவக் குலம்புகழ வந்ததமிழ்
 நற்கவிதை நாளு மேத்தும்
 செம்பவள உண்மைபொழி சித்ரமுத் தாசாமி
 சிறுபறை முழக்கி யருளே
 செஞ்சிலம் பொலியிடத் திருவடி பெயர்த்துநீ
 சிறுபறை முழக்கி யருளே!

66

பூதமுதல் வாதேசு மேஷயர் பிறங்கல்வரு
 பூவினுக் கினிய புதல்வா
 புண்ணியா புலவர்புகழ் கண்ணியா புகலுமறை
 போததவ னான மகனே
 நாதமுத லாய்நின்ற நம்பனின் சாயலே
 நாடியாம் பணி முத்தமே
 நளினமிகு மலையாசி யத்தமிழர் நாரொக்க
 நாடிநின் றேரும் நலமே
 வேதமுதல் வித்துநிகர் அழகன் குளத்தவா
 விஞ்சைப்ர தாப விதையே
 விரிதிரைக் கடலிலரி துயில்செயும் நாராணன்
 விரும்புநல் வருள் விளக்கே
 சீதமுத மனையநின் திருவடி யெமக்கீந்து
 சிறுபறை முழக்கி யருளே
 செகமெலாந் தெரியவரு ளொளிதந்த செம்மலெ
 சிறுபறை முழக்கி யருளே! 67

அண்டங்க ளத்தனையும் வாழுநற் சரவசரம்
 ஆனவுயிர் யாவு மடமுன்
 ஆர்ப்பரித் தெழுமாதி யோதையினை மகன்விசும்
 பமர்ந்துயிர் துடைக்கு மேழு
 கொண்டலுமி முசனியென வமரர்முதல் யாவரும்
 குடர்நடுங் கிட வுளத்தால்
 கோதிலா நான்மறைகள் கூறவரு குமரகுரு
 கோடுபோல் கரமேந்தி யோர்
 மண்டல மெலாந்துதித் திடநின்ற மதியுளார்
 மனத்தைப் பறித்த மனிதா!
 மதிமுதற் கோள்கள்நிலை மாறிவர ஆரமென
 மன்றமதெ முந்த மணியே!
 சண்டனுயிர் கொன்றமெய்ப் பரமனருள் கொண்டநீ
 சிறுபறை முழக்கி யருளே!
 சர்ச்சனர் வழுத்தவரு சித்ரமுத் தழகனே
 சிறுபறை முழக்கி யருளே! 68

நஞ்சூட்டு வாளெயிறு நக்கும் பணிப்பாயல்
 நாடொறுந் துஞ்சு நமரன்
 நாரண னரக்கர்குல நாயகன் றனையட்டு
 நவையற வறைந்த முரசம்
 மஞ்சூட்டு மசனியும் மறிகடற் குரவையும்
 மன்னுபல கரி யோதையும்
 மறையவான் முகடதிர மதிமுதற் கோள்களும்
 மருவுபதி விட் டகலவும்
 நெஞ்சூட்டு மார்வமொடு நேயமிகு மமரர்கள்
 நினைந்துட்டு மமுத மிதென
 நிலைபெற்ற குமுதவிதழ் நின்றொழுமு கு தேறல்நெடு
 நிலமது நனைக்க நலமார்
 செஞ்சூட்டு வாரணந் திகழுமழ கன்குளச்
 சிறுபறை முழக்கி யருளே!
 சித்தமகிழ் வாநகற் சித்ரமுத் தாவந்து
 சிறுபறை முழக்கி யருளே!

69

காரினிற் பொலியசனி போலுமெழில் மேவிடுங்
 கமலநிகர் கழல்க ளதனிற்
 கனகச் சிலம்புகள்க றங்கவா னவர்கடங்
 கமழமிர்த மோடு கனிதேன்
 பாரினிற் பொலிப்போற் பவழவித ழதிலமுது
 பசியபட் டாடை நனைய
 பண்டயன் மால்தேவர் கண்டுமெய் யருள் தந்த
 பரமனடி யேத்து முனியே
 தாரினிற் றிகழ்கடம் பன்கருணை தாங்கிநல்
 தஞ்சமென் றினிது பணியும்
 தத்துவா தீதமுணர் வாணர்க ளுதாரணை
 தன்னல முனிந்த தகையே
 சீரினிற் பெரிதாய வழகன் குளத்ததிர
 சிறுபறை முழக்கி யருளே!
 செழுமலர்ப் போதனைய செங்கைகொ டெடுத்திங்கு
 சிறுபறை முழக்கி யருளே!

70

அந்திவான் திகழுமதி யனையதிரு மலரடியில்
 அம்பொற் சிலம் பலம்ப
 அணிகெழுமு தாரகையை மானுநன் னித்திலத்
 தாரரிய மார்பு திகழப்
 பந்தியார் வச்சிரக் குழைகளுயர் பரிதிபோல்
 படரருஞ் செவிக ளசையப்
 பகருநல் லமுதுகனி தேனூறு மிதழ்களில்
 படர்ந் துடல்ந னைப்பவரிய
 தந்திகன் பிறங்குதகு வழகன் குளத்துவளர்
 தருமனே தரணி போற்றுந்
 தாருவென வகிலமேல் மேவுமடி யார்கடம்
 தாகந் தணிக்கும் நதியே
 செந்திநா தன்கிருபை சேமித்த சித்தனே
 சிறுபறை முழக்கி யருளே!
 சித்தமிசை நித்தமமர் சித்ரமுத் தையனே
 சிறுபறை முழக்கி யருளே!

71

இட்டமோ டிருவிசும் பதனில்வா னவர்கள்தினம்
 ஏத்துமிறை யோன் கருணையே
 இனியசொல் லாடல்புரி சமைய வாசாரமுறு
 எழில்மிகு தவச் சிகரமே
 மட்டவிழ் மலர்க்கவிதை யேதமிழர் சமுதாய
 மணிவிளக் கேய முதமே
 மதியிரவி மகிழுமழ கன்குளத் தோங்குநனி
 மறைமுறை யறிந்த மகிபா
 திட்டமா ரறநெறி பிடித்தொழுகு தெய்வமாய்த்
 திகழுமா மெய்ஞ் ஞானியே
 தீதிலழ கன்குளத் தாடுமுயர் மோனமே
 தேடுமரு ளொளி விளக்கே
 சிட்டர்கள் மனங்குளிர இட்டமொடு வந்துததி
 சிறுபறை முழக்கி யருளே!
 செப்புமெங் கவிதைப் பரம்பரை சிறக்கநனி
 சிறுபறை முழக்கி யருளே!

72

பின்னலந் திரைதவழு பாற்கடலி லரிதுயில்செய்
 புனிதநா ரணனு மரிய
 பிரமனுந் தேடவறி யாதமெய்ப் பரமனருள்
 பெட்புமிகு முருக னருள்சேர்
 கன்னலொடு கதலிமலி யழகன் குளப்பதி
 கலந்துவாழ் கலைவள் ளலே
 கடிகமழு மொருகதம் பந்தொடை யணிந்திலகு
 கடவுள்தன் கண்ணி லாடி
 இன்னல்தீர்த் தருளுமொளி மன்றம் அமைத்தெங்கும்
 இன்பமிகு மிதய வானே
 இன்னிசை முழங்குமழ கன்குள மிகுந்துவரும்
 இமயமே இன் னமுதமே
 சொன்னசொற் றவறாது சுற்றிவந் தடிதவழ
 சிறுபறை முழக்கி யருளே!
 செந்தமிழ்க் கவிவலார் சீர்கெட்ட நிலையொழிய
 சிறுபறை முழக்கி யருளே!

73

9 சிற்றில் பருவம் வேறு

பங்கயன் மால்தின மேத்திடு மொருபர
 மேசுர னருள் பாலன்
 பாவலர் நாவலர் பாடி நிதம்பணி
 பதும மலர்ப் பாதன்
 கொங்கவி முங்கதிர் வரமே மணியே
 கொற்ற வனே குணமார்
 குடிசை யெலாம்புக ழற்புத னேஎங்
 குறையது தீர்க்க வரும்
 எங்கள் ஒளிமணி யேயெமை யாட்கொளும்
 எந்தாய் தமிழா டும்
 எழிலழ கன்குள மிதமா ரணியே
 இசையே விறல் மேவுஞ்
 செங்கையி லொளியுடை யாய்செசு மேவிய
 சிற்றில் சிதைத் தருளே!
 சீர்பொலி மாதவ ரோடினி தாடிநீ
 சிற்றில் சிதைத் தருளே!

74

முந்து தவத்துயர் முண்டகன் மால்பல
 முனிவர்கள் யா வருமே
 முறைமுறை யுனைச்சூழ்ந் தமர்ந்தே முதிர்மறை
 முழுதும் முழங் கிடவே
 இந்து முடித்தரு ளீசனு மிறைவியும்
 இந்திரன் முத லாய
 இமயவ ருந்தம திதய மகிழ்ந்திட
 ஏந்திடு மரு ளொளியே
 நந்து முழங்கொளிர் கங்கையில் வந்துறு
 நாதனி னரு ளடியா
 நாட்டம் இறைபால் நாட்டிய முத்தே
 நற்றமி முறி ஆற்றே
 சிந்து மலங்கிர்தச் சித்திர முத்தே
 சிற்றில் சிதைத் தருளே
 சித்த முவந்துறு துணைவர்க டம்மொடு
 சிற்றில் சிதைத் தருளே.

75

பவவடி வாகிய படிறர்க ளுளமதில்
 படியா தொரு வானில்
 பலமற் றிடுசுரர் நிலைபெற் றிடவரு
 பதியே யற மோது
 தவவடி வாகிய முனிவர்த மகமது
 தங்கிய குரு வடிவே
 தனியற் புதநட மிடுதவ னேமிகு
 தகைசேர் குள வாசா
 நவவடி வாகிய நாரண னும்நல்
 நலமா ருத்தி ரனும்
 நான்முகன் தூயம கேசனு டன்நனி
 நாடுதற் கரிய சதா
 சிவவடி வாகிய சண்முக நேயா
 சிற்றில் சிதைத் தருளே!
 செப்புங் கவிவலர் செந்தமிழ் பாடிட
 சிற்றில் சிதைத் தருளே!

76

கொங்கு திமிர்ந்த கதம்ப மணிந்தவெங்
 குருவே விறல் மேவும்
 கோதறு பாவலர் நாவலர் போற்றிடுங்
 குன்றே யினி தாக
 எங்கு முறைந்திடு முந்தை பராபரன்
 எழிலநர் விழி மீதில்
 எழிலியு மேழ்கடல் நீரு மனித்திடும்
 எரிவடி வாகி நனி
 தங்கு திரைச்சர வணனடி பற்றித்
 தவழ்ந்து விளை யாடித்
 தமிழக மேலொளி ரழகன் குளமதில்
 தங்கிடு மா முனியே
 செங்கை தனில்பெறும் அருளொளி சிந்தச்
 சிற்றில் சிதைத் தருளே!
 செகமது போற்றிடச் செய்தவ மேற்றிடச்
 சிற்றில் சிதைத் தருளே!

77

வாரிக் கடலமு தோகைப் படுநெடு
 வானவ ருண்டு நனி
 வாழத் திருவுட னுழிப் படையுடை
 வள்ளல் வழங்க வரு
 காரிக தித்தெழ வோடிச் சுரரொடு
 கண்ணுத லின் கழலே
 கதியென் றழுபவர் மதிகண் டன்பொடு
 கண்ட மமர்த்தி மலை
 நாரிக் கொருபுற மாகத் திருபரன்
 நாதர்க் குய ரடியா!
 நாடற் குறுதிரு வேநவை யற்றொளிர்
 ஞாலத் துயர் தூயா!
 சீரிக் கழகன் குளமமர் வேதா
 சிற்றில் சிதைத் தருளே!
 செம்பொற் கழலணி சித்திர முத்தா,
 சிற்றில் சிதைத் தருளே!

78

குன்றுச் சிகரந் தனிலொளி போல்வரு
 குறைநீத் தருள் வோளே
 குறைவறு ஞானநி தான புராதன
 கொற்றவை யாத வனே
 நன்றுநின் றேதவ நண்பர்க ளேத்திடு
 நாயக மா மணியே
 நல்லவ னேதவ மாதவ னேநனி
 நன்மைகள் செய் பவனே
 என்று மீறைஞ்சிடு மிறையடி யார்க்கிங்
 கெளிதினில் புரி பவனே
 எந்தை பராபர னருளழ கன்குள
 மிருந்திடு மற் புதனே
 துன்றுநி லத்தொளிர் தூய்மை நிறைந்தெழ
 சிற்றில் சிதைத் தருளே!
 தோமில் வளந்தரு துங்கவனேத்தி
 சிற்றில் சிதைத் தருளே!

79

ஆர்கலி சுற்றிய நேமி யளந்திடும்
 அண்ணலு மளி பாடும்
 அம்புய மீதுறை வானு மறிந்திட
 அடிமுடி தேடி முனம்
 கார்கள் முழங்கிடு வானுங் கடுமலி
 கட்செவி வாழ் பதியுங்
 கதிமிகு மேனமு மெயினமு மாகிமுன்
 கண்டறி யா தொளிரும்
 ஏர்கரு ணாகர வெந்தை பரன்மகிழ்
 எம்பெரு மா னுனையே
 ஏத்திடு மன்பர்க ளிருவினை தீர்த்தினி
 எழுபிறப் பெய்தா நல்
 சீர்கள்சி றந்தெழு மழகன்கு ளந்தொழ
 சிற்றில் சிதைத் தருளே!
 செந்தமிழ் வாணர் சிறந்து குலுங்கிட
 சிற்றில் சிதைத் தருளே!

80

திங்க ளிளம்பிறை நேர் நுதல் மீதினில்
 தீதில் மணிச் சுடிகை
 தேசுறு முடுவின மெனவொளிர் நீத்திலந்
 திகழ்தரு கண் டிகையும்
 பங்க மில்பொன்வளை யொடுகொலு சொலியிடப்
 பதும மலர்ப் பதமும
 பசிய கடம்ப மணிந்துறு முச்சியில்
 பதிய வெனத் தூவி
 கொங்க விழ்மாமலர்க் கொக்கு மலிந்துறு
 கோதில் லா வழகன்
 குளமே லடியவர் கூடி நிதம்பணி
 குணமே நறு மணமே
 தங்க மெனப்புக் தருமத் தருவே
 சிற்றில் சிதைத் தருளே!
 செயசெய வெனநட மிடுமொளி முத்தா
 சிற்றில் சிதைத் தருளே!

81

வந்தனை செய்தடி போற்றிடு வானவர்
 வளமதை நல்க வுயர்
 வரைதனில் வருதிரி புரையுமை யாளுடன்
 வார்சடை யான் விழியில்
 தந்தத யாநிதி தம்யை நிதம்பணி
 தத்துவ மெய்த் தளமே
 தாதவிழ் நீப மலர்த்தொடை யாய்மகிழ்
 தகுமழ கன்குள மோர்
 சிந்தா நீர்க்குட மேதமி முழுகொளிர்
 சித்திர நித் திலமே
 செல்வக் கவிதைகள் பாடிட ஆடிட
 செழுமை மலர்ப் பாதம்
 சிந்தனை செய்பவர் நெஞ்சறை சித்தா
 சிற்றில் சிதைத் தருளே!
 சீர்மிகு சித்திர முத்த நெனத்தொழ
 சிற்றில் சிதைத் தருளே!

82

பவளத் துயர்நால் காலெழுப்பிப்
பணிமா மணியின் விட்டமிட்டுப்
பார்மேல் பச்சை அச்சமர்த்திப்
பசும்பொன் னுருளை தனைப்பூட்டி
திவள்சீர்ப் பதுமஇ ராகமதால்
திறலா ராணி யிறுக்கியொரு
தீதில் வைடு ரியக்கொடுங்கை
சேர்த்தே வயிரக் கூம்பமைத்துத்
தவளத் தொளிர்நல் தாரமதால்
தனியோர் நாப்பண் அதுநிறுவித்
தலஞ்சு ழாழிக் தரளமதால்
தகைசேர் தூய வடம்பூட்டிக்
கவளக் களிற்றுக் கிளைபோல்செங்
கரத்தால் சிறுதே ருருட்டியருள்
கவினா ரழகன் குளப்பதிவாழ்
சுனியே சிறுதே ருருட்டியருள்!

83

மகரந் துதைந்த முகைத்தோடு
மந்தி குடைந்துண் டிறுமாந்து
மறவாக் கரும்புள் ளுடன்நாளும்
மருவுங் குவளை மலர்ப்பாதா
தகரந் தணர்தம் வேள்விதனில்
தழைத்தேழ் தலமுந் தாம்நடுங்கத்
தருக்கால் வருமத் தண்ணகத்தைத்
தனியாம் பரியாய்க் கொண்டுகுகன்
பகரந் தமிழான் பாசவெழில்
பத்தா வடியார் தினம்போற்றும்
பதியே பத்த சிகாமணியே
படிமே லறிஞர் புகழுமரும்
சிகரந் திகழழ் கங்குளஞ்சேர்
சித்ரா சிறுதே ருருட்டியருள்
செயமே வியசித் திரமுத்தத்
தேவே சிறுதே ருருட்டியருள்!

84

மண்ணும் மலையும் மலர்ச்சுனையும்
 மதிதன் நிலவு மலிந்ததிரு
 மணிமண் டபமும் மறையவன்முன்
 மருவும் பதியும் மாட்சிமிகும்
 விண்ணும் விபுதர் வாழ்மனையும்
 விறலார் குபேரன் றனதூரும்
 விளையாட் டயரும் விமலாமெய்
 விகிர்தா விமைய மலைக்கிறைமுன்
 பண்ணுந் தவத்தால் கருப்பாயி
 பைந்தொடி புவிக்கருள் புதல்வாமெய்ப்
 பாதா புலவோர் பணிந்தேத்தும்
 பதியே அழகன் குளமேறே
 கண்ணுள் மணியே கருதுந்திருக்
 கரத்தால் சிறுதே ருருட்டியருள்!
 கவினார் ஞானக்க லாநிதிநேர்
 கலையே சிறுதே ருருட்டியருள்!

85

பண்ணிற் பொலிந்த பசுந்தமிழ்நூல்
 பனுவ லகத்துள் பகுத்தறிந்து
 பகரா வேழை யெமைப்படைத்த
 பதியே சித்திர முத்தரசே
 கண்ணிற் கொருமா மணியேவான்
 கமழ்தேன் துளிக்குங் கற்பகமே
 கனகச் சிலம்பு கலந்திலங்கும்
 காலா வடியேம் கடைத்தேற
 மண்ணிற் பிறங்குங் குருவேநான்
 மறைக்கொரு புதல்வா மதியாதார்
 மனத்துள் பதியா தருந்தவர்தம்
 மனத்தே குடிகொண் டிருந்தொளிகூர்
 விண்ணிற் புகழழ் கன்குளம்வாழ்
 விமலா சிறுதே ருருட்டியருள்!
 வித்தக் னேதமிழ் விகசிதமாய்
 விழையுஞ் சிறுதே ருருட்டியருள்!

86

மருண்மா வடவை மகிழ்ந்துணவேர்
 வருக்கைக் கனிசீண் டிணிதளிக்க
 மந்தித னக்கொரு கடுவனுயர்
 மாழைக் கனியீந் திடுமரிய
 இருண்மா ஞாலத் தவர்க்கரிதாய்
 இரவி நெடுவான் கதிர்பரப்ப
 விண்டை மகரமி றைத்துநனி
 இதழே விரிக்குங் குளப்பதிதன்
 பொருண்மா சொன்றுமி லாதபரன்
 பொன்னருள் சேர்தவப் பெருமானே
 பொய்யா ரடியேம் பிழைபொறுத்தாள்
 புலவர் குழாத்தவர் புரவலனே
 எருண்மா தவர்கள் தினம்போற்றும்
 எழிலே சிறுதே ருருட்டியருள்!
 ஏழைபங் காளா இறைத்தூதா
 இனிதே சிறுதே ருருட்டியருள்!

87

நீத்தார் பெருமைநி னைந்துலகில்
 நிலையார் வீடு கொடுக்குமுயர்
 நிமலா வமரர்தொ முந்தாய
 நித்தா கவின்சேர் குளம்பிறந்த
 ஆத்தாட் கரிய திருமகனே
 அரசே வருக்கனி னருளொளியே
 அத்தா கவிஞர்த மகத்தில்வளர்
 அமுதே அன்பே ருமுநிலமே
 ஏத்தா துன்தாள் இருந்திடுமில்
 எளியேர்க் கிரங்கா யோஞானத்(து)
 எழிலா ரழகன் குளமேவி
 இருப்பா யடியேம் வினையகலக்
 காத்தாள் பவனே நினதுமலர்க்
 கரத்தால் சிறுதே ருருட்டியருள்!
 கவிசொல் சுரரைக் காத்துவரும்
 கரத்தால் சிறுதே ருருட்டியருள்!

88

அந்திச் சசிசெஞ்ச டாடவிக்கோர்

அழகாய்ச் சூடும் ஆதிபரன்

அகிலத் துயிர்தந் திடுந்தாய

அமலை யுமையா ஞடனளித்த

தொந்தியி னருள்கொள் துணைவாசெந்

தமிழ்நூற் புலவா தனிவேதத்

தலைவா தொழுவோர் துயர்தீர்க்கும்

தகையே அழகன் குளவேந்தே

மந்திக் கரிய கனியளித்தே

மகிழ்வோர் கடுவன் மலர்க்கினையில்

மருவு மரும்மலை யாசியத்தின்

மன்னு மருளொளி மாதவனே

செந்திக் கினியாய் சத்தியத்தெஞ்

செல்வா சிறுதே ருருட்டியருள்!

சீரார் மலர்சித் திரமுத்தா

செம்பொற் சிறுதே ருருட்டியருள்! 89

(மலையாசியம் — மலேசியா)

கண்டுங் கனியுந் தீம்பாலும்

கமழ்பூந் தேனுஞ் சேர்மலையக்

கலசத் திட்ட தெனக்கவினார்

கலைமுத் தமிழைக் கலந்தெடுத்துப்

பண்டுன் பாதந் தனையகத்தால்

பணிந்தே யுருகி அனுதினமும்

பாரிற் புலவோர் சூட்டுமருள்

பாவுக் குகந்த பெருமமுதே

ஞண்டும் வராலும் ஞாதியர்போல்

ஞான்றுங் கலந்து வாழவன்பால்

ஞான வடிவாய்த் திகழ்மலைய

நாடு நாடும் நாயகமே

வண்டும் கடம்ப மலர்த்தொடைகொள்

வரதா சிறுதே ருருட்டியருள்!

வையக வல்லார் வழத்து மரும்

வள்ளால் சிறுதே ருருட்டியருள்! 90

(மலையம், மலையநாடு — மலாய்நாடு)

செழுந்தே னு றுஞ் செய்யமலர்ச்
 செல்வன் றிருமாற் கரியசிவன்
 சிமையத் திறைமுன் செய்தவத்தால்
 திகழும் தோகை மணிச்சிலம்பு
 வழுந்தாட் கௌரி யுடனளித்த
 வத்தா சித்திர முத்தரசே
 அமலா மறைகட் கரியபெரும்
 அன்பே அடியார் தினம்போற்றித்
 தொழுந்தாள் பெரியோய் எமக்காகச்
 சுடரொளி தாங்க வருமரிய
 தூயா வடியேம் ஏற்றபெருந்
 துணையே ஒளியில் துதைந்துதினம்
 எழுஞ்சீ ரழகன் குளமமர்ந்த
 எந்தாய் சிறுதே ருருட்டியருள்!
 எதிர்வே றில்லா திலங்குமெழில்
 இறையே சிறுதே ருருட்டியருள்!

91

கொங்குண் டறுகால் னிமிறுமெழில்
 குவளைப் பொகுட்டிற் குடியேறுங்
 கோவுங் காவற் கடவுளுந்தங்
 குறைதீர்த் திடவே யோடிநனி
 அங்குண் டிங்குண் டெனத்தேடி
 அறியா ஆதிப் பரனருளே
 அய்யா அமைதிக் குணக்குன்றே
 அரசே அன்புக் கொருகடலே
 பொங்கு மரும்புத் தமுதுண்டு
 புவிமே லாடும் புலவானேர்
 போதா புவியோர் போற்றவரும்
 புனிதா வழகன் குளவாசா
 தங்குந் தைப்பிங் தமிழர்க்காய்த்
 தனியே சிறுதே ருருட்டியருள்!
 தவளத் தொளிர்சித் திரமுத்தே
 தலைவா சிறுதே ருருட்டியருள்!

92

வாழி

வேறு

காட்சியால் கருத்தால் காணுங் காவியப் பொருள்கள் வாழி
 ஆட்சியால் தழைத்து ஞான்று மருமலை சியத்தாய் வாழி!
 மாட்சிசா லான்மச் சாந்தி மதிப்புறு மன்றம் வாழி!
 நீட்சிலை நிகர்க்கு முத்தன் நித்தமும் வாழி வாழி!

முற்றும்.

தேசிய நூலகப் பிரிவு
மாநகர் நூலக சேவை
யாழ்ப்பாணம்.

